

Ч. 4. КВІТЕНЬ 1983

No. 4 APRIL 1983

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

P. XL Ч. 4. КВІТЕНЬ 1983

No. 4 APRIL 1983 Vol. XL

ЗМІСТ

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!	1
І. Світличний. Тюрма	1
У.Л. Ціна свободи віри і слова.	1
Писанки	2
П. Тичина. І являвся мені Господь	3
У.Л. Вручення нагород конкурсів Фонду Л. і П. Ковалевих	4
Вітаємо тих, що народилися у квітні і травні	6
Відкритий лист до Папи Римського Івана-Павла II	7
М. Горбаль. Святий Павло... Таку масу	7
У. Любович. К. з Коссаків-Рубчакова	8
М. Рідна. "Бери життя таким, яким воно є"	11
Тільки між нами і телефоном. Слабості малих містечок. Л. Калинович	12
О-КА. Під Великдень	13
Український Музей	14
Осередок листування. Help Rostyk	15
Вісті з Централі	16
100-тисячний Фонд ім. О. Лотоцької	17
Our Life	18
Харчування. Відсвіжуючі овочеві напитки Л. Гриців	22
Вишивка. Епітрахиль	23
Хроніка Округ. Огайо. 55-ий Відділ	24
50-ліття Округу Чікаго	26
Посмертні згадки	29
Замість квітів	31
Нашим малютам	34
Загальні збори. Пресовий Фонд	36

ГОЛОВНА УПРАВА СУА РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ "НАШОГО ЖИТТЯ"
 108 Second Ave. Редакторка Уляна Любович
 New York, N. Y. 10003 Tel (212) 674-5508
 Tel. (212) 533-4646

Український Музей — 203 Second Ave., New York, N. Y. 10003 Tel. (212) 228-0110

Видає Союз Українок Америки раз у місяць за винятком серпня.
 Редактор — Уляна Любович
 Редакційна колегія: Світлана Андрушків, Марія Барагура, Лідія Бурачинська, Любов Волинець. Англomовні сторінки ред. А. Г. Савицька
 Мовна редакція — Наталя Лівницька-Холодна.

На обгортці. Гуцульська писанка "Олені"
 On the cover. Hutzul Pysanka "Oleni" (Deer)

"Second-Class Postage Paid at New York, N. Y. and at additional mailing offices"

Copyright 1983 Ukrainian National Women's League of America, Inc.
 International Copyright Secured — All Rights Reserved
 Made in U. S. A.

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ЕКЗЕКУТИВА

Іванна Рожанковська — голова
 Теодозія Савицька — 1-ша заступниця голови
 Марія Томоруг — 2-га заступниця голови
 Лідія Гладка — 3-тя заступниця голови
 Наталія Даниленко — 4-та заступниця
 Анна Дидик — протоколярна секретарка
 Марія Савчак — кореспондентська секретарка
 Розалія Полчі — англomовна секретарка
 Ольга Літепло — касирка
 Іванна Ратич — фінансова секретарка
 Ольга Гнатейко — вільний член
 — вільний член

РЕФЕРЕНТУРИ

Марія Крамарчук — організаційна
 Оксана Ленець — культурно-освітня
 Любов Волинець — музейно-мистецька
 Марта Данилюк — виховна
 Анна Кравчук — суспільної опіки
 Ірена Качанівська — касирка суспільної опіки стипендій
 Ірена Чайківська — пресова
 Ірена Куровицька — зв'язків
 Марта Федорів — зв'язків
 Люїса Сакс — статуюта

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Ольга Муссаковська — голова
 Ірена Кіндрачук, Лєся Гой — членки
 Євгенія Новаківська
 Ростислава Яхницька — заступниця

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Ліда Колодчин — Дітройт
 Ростислава Матла — Філадельфія
 Лідія Магун — Нью-Йорк
 Іванна Мартинець — Північний Нью Йорк
 Ірина Чайківська — Нью Джерзі
 Надія Дейчаківська — Округа Огайо
 Евстахія Струтинська — Чікаго
 Анна Любинська — Нова Англія
 Тетяна Дурбак — Південний Нью Йорк

ПРЕДСТАВНИЦТВА "НАШОГО ЖИТТЯ"

АНГЛІЯ:

Ukrainian Booksellers, 49 Linden Gardens
 Notting Hill Gate, London W 2

АВСТРАЛІЯ:

"Library & Book Suppky"
 16a Prospect St.
 Gleroy, W9, Victoria
 Australia

ФРАНЦІЯ:

Daria Melnykovich
 c/o N. 7 887 93 de Paris
 26 rue de Tercy, Paris 18-2.
 France

НІМЕЧЧИНА:

Ukrainischer Frauenverband
 Haus der Begegnung
 8 Munchen 5, Rumfordstr. 21

З ПРАЗНИКОМ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ ВІТАЄМО
 МАРІЮ КВІТКОВСЬКУ — ГОЛОВУ ТА ЧЛЕНОК УПРАВИ СВІТОВОЇ
 ФЕДЕРАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ,
 ЛІДІЮ БУРАЧИНСЬКУ — ПОЧЕСНУ ГОЛОВУ СУА,
 ПОЧЕСНИХ ЧЛЕНОК СУА,
 ЧЛЕНОК ГОЛОВНОЇ УПРАВИ, ОКРУЖНИХ УПРАВ УПРАВ ВІДДІЛІВ,
 ЧЛЕНОК ВІДДІЛІВ ТА ВІЛЬНИХ ЧЛЕНОК СУА,
 УСІХ ПРИХИЛЬНИКІВ ТА ДОБРОДІЇВ, ЯКІ СПІВДІЮТЬ І ДОПОМАГАЮТЬ
 НАМ У НАШІЙ ПРАЦІ!
 КОЖНОГО ЧАСУ, А ОСОБЛИВО У СВЯТКОВІ ДНІ НАШІ ДУМКИ ЛИНУТЬ НА
 РІДНІ ЗЕМЛІ, ДЕ НАШІ ЗЕМЛЯКИ НЕ МАЮТЬ МОЖЛИВОСТІ СВОБІДНО
 СВЯТКУВАТИ ПРАЗНИК ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ!
 ВІТАЄМО ЇХ І БАЖАЄМО ВИТРЕВАЛОСТИ, СИЛИ ТА СНАГИ В ЇХНЬОМУ
 ЗМАГАННІ ДО ВОЛІ!

ЕКЗЕКУТИВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ЦІНА СВОБОДИ ВІРИ І СЛОВА!

Переглядаємо поезії з України, поезії писані в тюрмах, лагерьох, на засланні. Деякі автори якраз за їхню творчість покарані, інколи важче чим у вільно-му світі за злочини проти життя людини чи людей.

Здавалося б невелика справа написати вірш звернений до Бога! Це, може, невелика справа тут, де ми від малого, від самого народження оточені атмосферою віри в Бога, де вона видається самозрозумілою. Дехто, може, переживає сумніви, інші тратять віру, чи стають байдужими. Можливо, що є такі, які сповняють релігійні обов'язки автоматично, з привички. Це проблема внутрішнього життя людини, якій тут залишають свободу. Можемо часом співчувати тим безвірним, дивуватися їхньою настановою, чи критикувати їх. Але вони всетаки свободні.

Там, за залізною засловою вже три покоління виростають без віри, без знання про Бога, а навпаки надихані атеїстичною пропагандою, чи навчанням, аргументами проти релігії і проти тих, що їй служать. При тому свідомо плекається недовір'я однієї людини до другої так, що навіть свободна розмова чи інформація неможлива чи утруднена. І ось у такому середовищі людина сама доходить до віри, сама шукає за Божим словом, хоч навіть за посідання релігійних книжок чи атрибутів може чекати її кара. Але не зважаючи на наслідки звертаються до Бога не тільки вірні у своїх молитвах, але поети і письменники у своїх творах. Шукають Його, звертаються до Нього в'язні у лагерьох. На дальших сторінках цього числа містимо звернення в'язнів Пермських таборів до Святішого Отця Папи Римського! Вони просять інтервенції, бо їх покарали саме за те що хотіли відсвяткувати Воскресіння Христа. Підписані вони рядом хоч і не всі вони католики і різних національностей.

ІВАН СВІТЛИЧНИЙ

ТЮРМА

Ми серцем голі догола.
 Т. Шевченко

В тюрмі, за ґратами, в неволі
 Мені приснилася... тюрма.
 Але не ця. Ні ґрат нема,
 Ні варти. І всього доволі.

І світ — ідилія сама.
 І люди — стовпище моголів
 З кокардами, а серцем голі:
 Кричать, а мова в них німа.

Полуда очі заступила.
 На світ їм глянути не сила.
 Всі ждуть... початку чи кінця!

Відпущення гріхів чи страти?
 І гупають об ребра-ґрати
 Безвинно-заячі серця.

Збірка "ґратовані сонети" Сучасність, 1977

І як уже не раз приходиться на думку: а як ми виглядаємо в порівнянні до тих наших земляків, яких часто критикуємо. Бо нам здається, що ми на їхньому місці робили б все інакше, краще. Як вигідно і безпечно давати поради й критикувати у безпечній віддалі і під охороною законів вільного світу!

А чи вміємо самі собі поради і навчитися діяти маючи на увазі спільну ціль а не дрібні групові погляди. Насправді уже сам вірш буває там подвигом і свідчить, що автор хоч у в'язниці, духом вільний, більш вільний від нас, які часто не діємо так як каже нам внутрішнє переконання, а так, щоб догодити й достосуватися до того що подобається "сусідам".

У. Л.

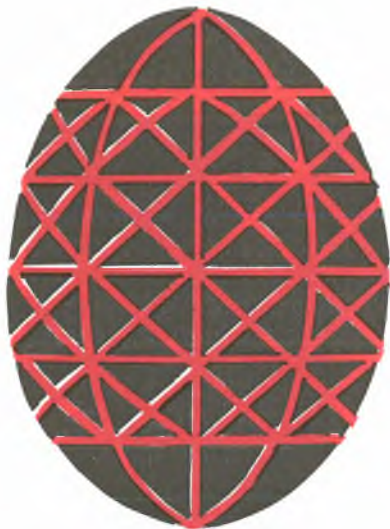
Гуцульська писанка "Вівці".
Рис. Г. Рогожа

Hutzul Pysanka "Vivci" (Lambs).
Color separation by H. Rohoza.

ЧЛЕНАМ РЕДАКЦІЙНОЇ КОЛЕГІЇ,
СПІВРОБІТНИКАМ, ДОПИСУВАЧАМ, А ТЕЖ ЯК
ЗВИЧАЙНО, КРИТИКАМ СПОВНЕНИМ ДОБРОЇ
ВОЛІ, БАЖАЄМО **ВЕСЕЛИХ СВЯТ!**

БАЖАЄМО ВСІХ ХТО ДОПОМАГАЄ НАМ У НАШІЙ
ПРАЦІ, ХТО РОЗУМІЄ НАШІ ТРУДНОЩІ.
ВІТАЄМО КЕРІВНИКІВ І ПРАЦІВНИКІВ ДРУКАРНІ
"КОМПЮТОПРІНТ" ТА БАЖАЄМО ВСЬОГО
ДОБРОГО. **ВЕСЕЛИХ СВЯТ!**

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ "НАШОГО ЖИТТЯ"

ПАВЛО ТИЧИНА

І являвся мені Господь
В гromі, бурі і росі,
У веселках, зореницях
І в симфонії комах.

І являвся мені Господь
В танці, сміху і сльозах.
У душевних змінах—ранах
І в безумстві наших дум.

Говорив я: знаю я
Що ти тихий як роса,
Многодумний як веселка,
І, як буря, молодий.

Говорив я: знаю я,
Що Тебе лиш я люблю.
І ставав я на коліна
Слухати Господа велінь.

І коли явивсь Господь
У крові моїх братів. —
Заридала в серці віра
І вжахнулася душа.

— Господи, Владарю сил!
Не збагну діянь Твоїх.
Нащо нищиш Ти скрижалі,
Що при зорях дав нам Сам?

РИСУВАЛА ЮЛІЯ К. ПАСТУХІВ

В бібліотеці УВАН США зберігається щоденник "Нова Рада" з неділі, 12 травня (29 квітня) 1918 р., в якому поміщений був цей вірш. Поскільки відомо, він не увійшов в жадну друковану збірку поезій П. Тичини.

ПИСАНКИ ГАЛИЦЬКОЇ ВОЛИНИ

При кінці 19-го століття професор Мирон Кордуба робив досліді над писанкою Галицької Волині та на підставі цих дослідів написав працю, яка була поміщена в періодичу "Матеріяли до української етнографії, Львів, 1899 р."

Писанки у цьому числі розмальовані з цієї книги. Проф. М. Кордуба опрацьовував повіти: Кам'янецький (Камінка Струмипова), Сокальський, Равський, Жовківський, Брідський і Північну частину Золочівського.

ВРУЧЕННЯ НАГОРОД КОНКУРСІВ З ФОНДУ ІМ. ЛЕСІ І ПЕТРА КОВАЛЕВИХ

Як ми вже повідомляли, журі конкурсів з Фонду ім. Лесі і Петра Ковалевих признали нагороди: 1) за історичну наукову працю проф. Омеляновича Прицакові за твір: "The Origin of Rus" Volume I Old Scandinavian Sources other than the Sagas; 2) за прозу з історичною тематикою Леонідові Плющеві за твір "У карнавалі історії".

Екзекутива СУА та діловий Комітет Конкурсів запросили нагороджених та членів журі на зустріч в домі в СЧА на день 5-го березня 1983 р., о год. 6 по полудні. Прибув на цю зустріч лавреат нагороди за історичну наукову працю проф. Омелян Прицак — та члени журі — проф. Ігор Шевченко, проф. Марта Богачевська Хомяк і проф. Мирослав Лабунька. Лавреат літературної нагороди Леонід Плющ, який проживає у Франції, не явився особисто, але прислав листа. З членів журі літературного конкурсу прибула проф. Лариса Онишкевич і проф. Мирослава Знаєнко. На жаль не була присутньою проф. Ася Гумецька, третя членка цього журі.

Голова СЧА Іванна Рожанковська привітала лавреата, членів журі обох конкурсів та присутніх гостей. У своєму вступному слові розказала про фундаторів цього конкурсу, подружжя Лесю і Петра Ковалевих. Вони уродженці Центральних земель України. Леся походить з Яготина на Полтавщині, а Петро з Харкова. У 1920 р. вони опинилися на емігра-

Вид на залю. Зліва проф. М. Лабунька, проф. І. Шевченко, проф. М. Богачевська Хомяк, проф. О. Прицак, проф. О. Онишкевич, проф. М. Знаєнко.

Members of the panel of judges with prof. Pricak

ції. Після короткого перебування у французькому Конго, подружжя осіло в Швейцарії. Тут Петро Ковалів закінчив студії хемії. Проживаючи на чужині не втрачали контакту з українською громадою. Замітна була їхня діяльність зв'язана з допомогою голодуючим в Україні у 1933 р. Про цю акцію збереглося цікаве листування Ковалевих з гетьманівною Єлисаветою Скоропадською.

У 50-ліття свого шлюбу, яке припало на 1965 р. подружжя постановило створити фонд призначений

*Голова СЧА Іванна Рожанковська вручила нагороду проф. Омеляновичу Прицакові
President of UNWLA I. Rozankowsky handing an award to Prof. O. Pricak*

на нагороди за наукові і літературні історичні твори. Цей фонд віддали під заряд Союзові Українок Америки.

Після смерти Петра Ковалева (1976 р.) вдова, пані Леся Ковалів проживає у Швейцарії в Труане, у віллі з городом, в якому вдвох з чоловіком плекали дерева і квіти.

Закінчивши свою розповідь, Іванна Рожанковська вручила нагороду у сумі 1000 дол. проф. Омеляновичу Прицакові що присутні прийняли оплесками. Проф. О. Прицак подякував і сказав, що як звичайно, передасть ту суму на Інститут в Гарварді.

Уляна Любівич, якій Іванна Рожанковська передала ведення програми, познайомила присутніх з історією дотеперішніх конкурсів з Фонду ім. Лесі і Петра Ковалевих. Перший конкурс на історичну наукову працю був проголошений у 1967 р. з реченцем до 31 грудня 1968 р. Наступні були проголошені що два роки з реченнями до 31-го грудня чотних років, тобто 1970 р. і 1972 р. Тільки перший конкурс завершився признанням нагороди, яку одержала проф. Наталія Полонська-Василенко за працю "Запоріжжя XVIII віку та його спадщина". Відзначено тоді теж ряд творів. Наступні два конкурси залишилися без вислідів з огляду на недостатню кількість і рівень надісланих творів. У висліді в порозумінні з фундаторами не розписувано конкурсів від 1972-1978 рр., а фонди використано для стипендій до Бразилії. Відновлено його проголошенням конкурсу з реченцем до 31-го грудня 1978 р. Надіслані твори приєднано до наступного п'ятого конкурсу,

якого реченець визначено до 31-го грудня 1981 р. Жюрі розглянуло 9 творів і признало тільки одну нагороду за працю проф. Омеляна Прицака "The Origin of Rus' " — Volume One.

Перебіг конкурсу вказує на те, що жюрі підходило до оцінок вимогливо та дуже поважно, тому то не всі конкурси вінчалися нагородами.

Конкурси на літературні твори з історичною тематикою були проголошені з реченнями до 31-го грудня нечотних років, тобто 1969 р., 1971 р. і 1973 р. Нагороди признано тільки у другому конкурсі (1971 р.) першу — Платоніді Росіневич за твір "Мої спогади про Українську Республіканську Капелю", другу Н. Зибенко за "Львів 1939 — 1941 р." і додатково М. Струтинській за "Мій щоденник 41 — 45 рр". У третьому конкурсі жюрі признало тільки другу нагороду Ю. Тисові за твір "Золототканий пояс". Як і в науковому конкурсі наступила перерва, після якої розписано конкурс з реченцем до 1977 р. Нагороди не признано нікому. Наступний конкурс з реченцем до 31-го грудня 1979 р. зібрав твори 12 авторів. Першу нагороду признано І. Смолієві за повість "Йдемо власним шляхом", другу В. Барагурі за оповідання "Витязь лицарського турніру", а третю В. Бендері за оповідання "Плач новобранця". Жюрі крім цього відзначило ряд творів. Конкурс, якого завершення саме відзначаємо, є шостим з черги. Як знаємо жюрі признало одну нагороду Леоніді Плющеві за книжку "В карнавалі історії".

Наступний промовець проф. Ігор Шевченко, голова жюрі наукового конкурсу, схарактеризував лавреата — проф. О. Прицака та його твір. Тим самим вияснив мотиви, якими жюрі керувалося, признаючи одногосно перше місце О. Прицакові за його твір.

Проф. Омелян Прицак у своєму слові відповів на питання чому якраз тема походження Руси стала в центрі зацікавлення. Присутні з великою увагою слухали розповіді, що сягала ще дитячих та молодечих років автора, та середовища, в якому ріс і

Зустріч з лавреатом і членами жюрі Фонду ім. Л. і П. Ковалевих.

Зліва сидять: Уляна Любович, проф. Омелян Прицак, Іванна Рожанковська. Стоять: проф. Марта Хомяк, проф. Лариса Онишкевич, проф. Ігор Шевченко, проф. Мирослава Знаєнко, проф. Мирослав Лабунька

Panel of judges, Literary Award Recipient and members of UNWLA Committee

учився. Про лавреата літературної нагороди і його твір "У карнавалі історії" доповідала д-р Лариса Онишкевич, цитуючи при тому уривки з тієї книжки.

Уляна Любович відчитала листа від Леоніда Плюща.

Промови і доповіді та лист Л. Плюща будемо друкувати у чергових числах "Нашого Життя".

Після програми відбулася товариська зустріч при перекусці, яку приготували члени Ділового Комітету: Наталія Даниленко і Марія Даниш з участю Ліди Кий з Честер і Євгенії Корчинської.

У.Л.

ВІТАЄМО НОВИХ ВІЛЬНИХ ЧЛЕНОК СУА:

Віра Білонок, Мічіген, Наталія Гадзевич, Нью-Йорк, д-р Ярослава Грабович, Фльоріда, Таня Гузар, Кензас, Оксана Лукашевич-Полон, Нью-Йорк, Євгенія Лехман, Конектикат, Меланія Милянвич, Нью Джерзі, Віра Скоп, Конектикат, д-р Ліда Тимяк-Каріон, Фльоріда.

ПОДАЙТЕ СВОЄ ПРІЗВИЩЕ Й АДРЕСУ КОЛИ БАЖАЄТЕ СТАТИ ВІЛЬНОЮ ЧЛЕНКОЮ СУА

Ім'я і прізвище
 Адреса

 Тел.

Вітаємо дорогу нам Лясю Старосольську з Днем Уродин і з тої нагоди складаємо 30.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя"

Многая літа!

Працівниці "Компютопринт"

ВІТАЄМО ТИХ, ХТО НАРОДИВСЯ В КВІТНІ

ШКІКАВИЙ БОГДАН ВАСИЛЬОВИЧ
нар. 5 квітня 1932 р.

ЛЯЩЕНКО БОРИС ВОЛОДИМИРОВИЧ
нар. 6 квітня 1959 р.

ОЛІЙНИК ПЕТРО ІВАНОВИЧ
нар. 10 квітня 1932 р.

ХАЙЛО ВОЛОДИМИР ПАВЛОВИЧ
нар. 15 квітня 1932 р.

МОНБЛАНОВ ВІКТОР ВОЛОДИМИРОВИЧ
нар. 18 квітня 1940 р.

КРАЙНИК МИКОЛА МИХАЙЛОВИЧ
нар. 20 квітня 1935 р.

ПОПАДЮК ЗОРЯН ВОЛОДИМИРОВИЧ
нар. 21 квітня 1953 р.

САВІН ОЛЕКСАНДР АНАТОЛІЙОВИЧ
нар. 23 квітня 1958 р.

БУРДЕЙНИЙ ВІКТОР ОЛЕКСАНДРОВИЧ
нар. 24 квітня 1943 р.

БАДЗЬО ГЕОРГІЙ (ЮРІЙ) ВАСИЛЬОВИЧ
нар. 25 квітня 1936 р.

ЯЦЮК ВАСИЛЬ ІВАНОВИЧ
нар. 27 квітня 1943 р.

МАШНИЦЬКИЙ ПЕТРО МИКОЛАЙОВИЧ
нар. 30 квітня 1956 р.

ПРИВІТАЙТЕ ТИХ, ХТО НАРОДИВСЯ В ТРАВНІ

САЛАМАХА Степан Гаврилович — 6 травня 53 роки (нар. 1930 р.). Адреса його з дружиною й 8-ма дітьми: Ворошиловградська обл., м. Красний Луч, вул. Ціолковського, 14.

ПЛАХОТНЮК Микола Григорович — 8 травня 47 років (нар. 1936 р.). Його адреса в таборі: Ворошиловградська обл., м. Красний Луч, сел. Петровське, уст. УЛ-314/24. Адреса дружини ЧОРНОВІЛ Валентини Максимівни: Черкаська обл., Звенигородський р-н, с. Вільхивець.

ІВЩЕНКО Яків Єфремович — 10 травня 51 рік (нар. 1932 р.). Його адреса в таборі: 333650, Кримська обл., м. Сімферополь, уст. ЮО-85/8-8-84. Адреса дружини Анни Йосипівни з 11-ма дітьми (в тому числі неповнолітні): 255203, Київська обл., Києво-Святошинський р-н, п/в Петровське, вул. Петровська, 87а.

ГОЛУБ Василь Андрійович — 16 травня 53 роки (нар. 1930 р.). Його адреса в таборі: 265452, Ровенська обл., Сарненський р-н, с. Катеринівка, уст. ОР-318/46-5. Адреса дружини Ольги Іванівни з 7-ма дітьми: 343043, м. Ворошиловград, вул. Висотна, 41.

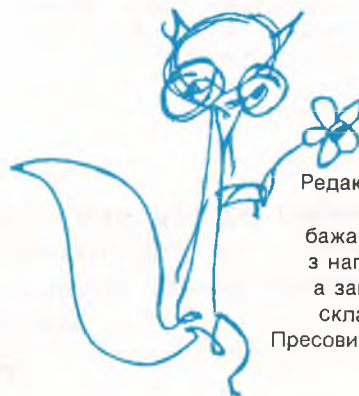

Писанка "96 Клинців" — Курщина

ЛІСОВИЙ Василь Семенович — 17 травня 46 років (нар. 1937 р.). Адреса в засланні: Бурятская АССР, Заиграевский р-н, с. Илька, вул. Профсоюзная, 20. Дружина Віра і двоє дітей живуть разом з ним.

ТАТАРЕНКО Арнольд Михайлович — 24 травня 55 років (нар. 1928 р.). Його адреса в таборі не відома. Адреса дружини Марії Федорівни з 7-ма дітьми: 320903, Дніпропетровська обл., сел. Таромське, вул. Паркова, 2.

ДІДЕНКО Костянтин Олексійович — 31 травня 36 років (нар. 1947 р.). Адреса після звільнення його з дружиною Зоєю Олександрівною: 261723, Житомирська обл., с. Корнин, пров. Фруктовий, 5.

МНОГАЯ ЛІТА!

Редакторів "Нашого Життя"
Уляні Любович
бажаємо всего найкращого
з нагоди дня народження,
а замість квітів на бюрко
складаємо 30.00 дол. на
Пресовий Фонд "Нашого Життя",

Марія і Едвард Козаки

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ ДО ПАПИ РИМСЬКОГО ІВАНА-ПАВЛА II

Ваша Святосте!

У нашому втомленому світі надто багато людей, які потребують Вашої допомоги і молитви, щоб ми вважали за можливе писати Вам про свої труднощі. Але настав час, коли всі наші сумніви зникли: вислухайте нас, Ваша Святосте!

Це був день святкування Воскресіння Христового, відзначаючий нами за православним обрядом 18 квітня. За скромним арештантським столом зібралось 14 політ'язнів — православних і людей іншого віровизнання, які побажали привітати своїх друзів. Були поміж нас віруючі, були й ті, хто не зважається назвати голос совісті, що в них говорить, голосом Божим. Один з нас — Мирослав МАРИНОВИЧ — прочитав молитву, та не відлунали ще слова про воскресну Любов і Прощення, як долі було треба випробувати щирість нашої молитви. Група наглядців розігнала зібраних, а політ'язнів Мирослава МАРИНОВИЧА, Віктора НЕКІПЄЛОВА і Миколу РУДЕНКА, звинувативши в "організації зборища, моління і непослуху черговому нарядові", тут-таки помістили на 15 діб до карцеру. За святкування Великодня в'язня Олесь ШЕВЧЕНКА позбавили особистого побачення з родиною, яке дають тільки раз на рік, а пізніше помістили на 10 діб до карцеру. Покарали також і інших з присутніх, у тому числі єврея Леоніда ЛУБМАНА, який привітав православних.

На жаль, часи, коли в радянських тюрмах пані Елеонорі РУЗВЕЛЬТ показували зразкових в'язнів, що читають Біблію і Коран, давно минули. Тепер в'язні не можуть домогтися Біблії навіть оголошенням багатомісячних голодівок (1980-1981, ОГОРОДНІКОВ), про сповідь священників не може бути й мови, в карцерах і на етапах зривають натільні хрестики, забороняють релігійні обряди і навіть молитви.

Ваша Святосте, людям, які так або інакше виступили проти апокаліптичного зла в його твердині, важко збагнути сенс християнської смиренності. Ми не можемо й не хочемо нести кесареві те, що по праву належить Богові. Більшість із нас вбачають смисл свого життя в тому, щоб відкрити світові справжню природу говіркого радянського "голуба" з атомною булавою. Чи свідомі учасники Великодніх маршів миру на Заході, яких так активно підтримує комуністична пропаганда, що в ті самі квітневі дні в радянському концтаборі в'язні, які шукають Духа Святого, та сама комуністична влада кинула до карцеру? Ми просимо Вас, Ваша Святосте, повідомити їх про це. Ми хотіли б, аби про те, що сталося, довідалися Патріарх Московський і Всієї Русі ПІМЕН, Екзарх України Митрополит Київський і Галицький ФІЛАРЕТ, що так засліплено свідчать про свободу віровизнання в СРСР, довідався Католикос

МИКОЛА ГОРБАЛЬ

Святий Павло написав листи римлянам,
галетам, коринтянам та іншим.
Дід Віктор уже двадцять два роки нікому
не пише
і, здається, йому ніхто.
Діду залишається ще дванадцять років,
то може комусь і напише,
а може й ні.
В нього стараються виплучити Євангеліє
від Матвія, Марка, Луки, Івана —
не можуть:
знає напам'ять.
Злі на нього.
Чистить виходки.

Таку масу тепла власного
без миті вагання,
щоденно
можеш віддавати лиш Ти,
Всевишній.
Бо немає кінця щодротам
Твоїм.
Піднімаю лице своє до Тебе
і складаю долоні на грудях
своїх
покорений ясністю лику Твого.
Ти відкрив мені Своє лице
бо чого ради я мусив би так
томитись.
Поможи визбутися тягару
зневіри,
щоб мати радість прийти
до Тебе.

*"Деталі піщаного годинника".
Поезії та пісні. Сучасність — 1983.*

усіх вірменів ВАЗГЕН I, — наші звернення до них негайно конфіскували б.

Бажаємо християнам, а разом з ними всьому родові людському жити в мирі, добрі й істині, але не за рахунок топтання найвищого блага — дарованої Богом душі.

Нехай буде даровано Вам, Ваша Святосте, довге життя на славу Господню!

Припадаючи до Найсвятішого Престолу, просимо Вашого Пастирського благословення.

Слава Ісусові Христові!

В'язні табору 36, Кучино:

Генріх АЛТУНЯН	Віктор НЕКІПЄЛОВ
Володимир БАЛАХОНОВ	Віктор НІЙТСОО
Нораїр ГРИГОРЯН	Олександр ОГОРОДНІКОВ
Валентин ЗОСІМОВ	Микола РУДЕНКО
Леонід ЛУБМАН	Атанас ТЕРЛЯЦКАС
Мирослав МАРИНОВИЧ	Олесь ШЕВЧЕНКО

КАТЕРИНА З КОССАКІВ-РУБЧАКОВА

(1881 — 1919)

Катерина Коссак-Рубчакова

Actress Kateryna Kossak — Rubchak

Частина ансамблю театру "Руська Бесіда" — 1905 р.
Зліва сидять: М. Дякова, М. Стечинська (мати С. Стадницької), К. Рубчакова, М. К. Садовський, С. Стадницька, Н. Н., О. Петровичева. Внизу: Григорович. Стоять зліва: І. Рубчак, Й. Стадник, А. Нижанківський, В. Коссак, С. Паньківський, В. Петрович, П. Сорока, В. Верховинець, Н.Н., В. Юрчак.

Part of the ensemble "Rus'ka Besida" — 1905

ЮНЕСКО вписало у список визначних постатей ім'я Катерини з Коссаків-Рубчакової у соту річницю її народження.

Переглядаючи й перечитуючи доступні нам матеріали про цю незвичайну акторку, приходиться на думку, що наша земля була не тільки "медом і молоком пливуча", не тільки покрита багатством лісів і рослин, не тільки скривала в своїх надрах пребагаті й найцінніші копалини. На ній родилися, жили й виростили непересічні, обдаровані різномірними талантами люди. Не всі вони знані у широкому світі, і не всіх можна оцінити світовою славою. Дорога ж бо до світової слави крута і часто залежить від щасливих обставин і від людей, які вміють вивести на вершки цієї слави тих чи інших мистців, а навіть вчених. А втім часто час відсіває багатьох з цього списку славних людей. З-поміж наших великих людей, не тільки мистців, а навіть вчених не про всіх, хоч були вони рівні найкращим, світ знає, а інколи хоч знає, то не виявляє їхньої національності. Політичні умовини, залізна заслони і зла воля закрили імена багатьох. Загарбники пильно дбають про те, щоб закрити перед світом все те, що свідчить про високу культуру й незвичайні здібності нашого народу. Часто коли навіть дійде у широкий світ ім'я вченого чи мистця, його національну приналежність старанно замовчують.

Але є все таки особи, є таланти такої міри, що їхні імена продерлися крізь порох забуття, і вістка про них дійшла у широкий світ. З цього нам треба не тільки радіти, але треба ширити їхню славу, знайомити з ними вільний світ. Але чи тільки світ? Чи ми самі, а головне наші діти знають про них? Чи вміють їх оцінити, гордитися ними? Якраз свідомість і знання про славетних людей це те, що посилює гордість із приналежності до нашого народу.

Театр "Руська Бесіда". Фінальна сцена п'єси "Ой не ходи Грицю". У дверях: "Хома" — Василь Юрчак, на порозі "Маруся" — Катерина Рубчакова, лежить "Гриць" — Василь Петрович.

Ensemble "Rus'ka Besida". Final act of "Oy ne chody Hryciu"

Сцена з "Фавста": Маргарита — К. Рубчакова, Мефістофель — І. Рубчак

Scene from the opera "Faust"

Такою визначною постаттю, якої ім'я вписало Юнеско в ряди найвизначніших — є акторка Катерина з Коссаків-Рубчакова.

Народилася вона 29-го квітня 1881 р. в місті Чорткові на Тернопільщині в сім'ї Коссаків, з яких вийшов ряд визначних театральних діячів. Уже підлітком співала у хорі, що ним керував її батько. Її брат Михайло був диригентом в театрі "Руської Бесіди" у Львові. 16-річною дівчиною стала Катерина Коссак спершу членом хору, а згодом акторкою того театру. Режисером був тоді там батько Леся Курбаса Янович. Театром "Руська Бесіда" керував у 1905—1906 рр. Микола Садовський, а виступала там Марія Заньковецька.

Там познайомилася Катерина Коссак з актором Іваном Рубчаком і в 1899 р. стала його дружиною.

В 1916—1918 роках Катерина Рубчакова очолювала театр "Руської Бесіди", а в 1919 р. Державний Театр Західньо Української Народньої Республіки. Померла від висипного тифу в "Чотирикутнику смерті" в селі Зінківцях біля Кам'янця Подільського 22-го листопада 1919 р. у 39-му році життя. Алеж людське життя не можна й не треба мірити тільки роками, цифрами. Можна жити й сто років, але коли не виконати їх змістом, таке життя порожнє, воно не

К. Рубчакова в ролі Гальки в опері С. Монюшки

K. Rubchak in the role of Halka from the opera by S. Moniushka

має ніякого виміру. А життя Катерини Коссак-Рубчакової було виповнене вщерть не тільки подіями, але любов'ю до театру і працею в театрі і для нього, а в приватному житті до своєї сім'ї.

Репертуар тодішнього театру був дуже широкий, обіймав і драму, оперетку й оперу. Катерина Рубчакова не оминула жадного жанру. В драмі вона використовувала різноманітні інтонації голосу, у співочих ролях приемного тембру сопрано. У загальному виконувала понад 100 ролей.

Одною з перших її ролей була Маруся у мелодрамі Михайла Старицького "Ой не ходи Грицю". Її партнером був тоді її молодший брат Василь Коссак, який став пізніше відомим співаком. Степан Чарнецький, рецензент і знавець театру писав між іншим: "Кому не врилася в пам'ять Рубчакова-Маруся, яка божевільною піснею виряджала Гриця в зоряну дорогу"? Філярет Колесса в 1913 р. писав, що слова Марусі: "Так, Грицю, більше не підеш до Галини", діяли так на публіку, що вона, схвильована вставала з місця.

Інша, одна з перших, визначна роль Катерини це була Оксана в опері "Запорожець за Дунаєм" С. Гулака Артемовського. Ці дві ролі вона виконувала й вдосконалювала впродовж років.

Коли в 1913 р. поновлено виставу "Украдене Щастя" Івана Франка автор, який був присутнім, висловив своє вдовolenня, а присутні окреслили цю виставу як незабутню. Грала тоді крім Катерини Рубчакової, Лесь Курбас, Василь Юрчак і Антоніна Осиповичева. Не меншим тріумфом була драма Володимира Винниченка "Чорна Пантера і Білий Ведмідь", де поруч Рубчакової виступав Лесь Курбас.

До найбільших оперних тріумфів Рубчакової слід зарахувати й партію Гальки в одноіменній опері Станіслава Монюшки. Коли театр "Руської Бесіди" виступав з цією оперою у Кракові, що був тоді культурним польським осередком, знавець театру і опери І. Павліковський і інші рецензенти гаряче рекомендували виконавцям з краківської опери, щоб пригнали до майстерности української співачки і акторки.

Треба було бачити цю картину, той злам у душі Рубчакової-Гальки від ненависті, що межувала з божевіллям, до прощення. То був злет до вершин майстерности, де жестом, мімікою і голосом творено велику силу правди. Після трепетної арії "О мій миленький" Галька кидається в урвище. Сила краси жіночої шляхетності і доброти, кажуть, викликала ридання у залі.

Крім українських побутових вистав драм і опереток та клясичної опери Рубчакова грала ролі в клясичному репертуарі світової драматургії як ролю Фру Альвінг ("Примари" Г. Ібсена), Кніртъе ("Загибель Надії" Г. Гейсманса), Христини ("Любощі" А. Шніцлера), Терези ("Тайфун" М. Ленъеле), головну ролю в "Міреле" Я. Гордіна і інші.

Згадаємо ще її креації в "Казках Гофмана" Ж. Офенбаха, поставлених за дирекції Йосипа Стадника. Виконувала там три відмінні ролі: механізованої комічної ляльки Олімпії в першій дії, пристрасної куртизани Джульетти в другій дії та лірично-ніжної хворобливої Антонії.

За словами критики, вона співала "артистично, досконало, з вокально-драматичною характеристикою образів". Її героїні, як подає польська преса, мали тріумфальний успіх на гастрольях у Кракові 1913 року.

Її молодий партнер із Театру Бесіди* Йосип Гірняк сказав:.. "Якщо Господь не жалів своїх дарів людині, то актрису галицького театру Катерину Рубчакову слід вважати чи не клясичним прикладом обдарування Його щедротами", а в іншому місці цей самий автор пише: "Рубчакова не перевтілювалася в образи, вона без останку втілювалася в них".

Наведемо ще слова деяких знавців театрального мистецтва та рецензентів. Степан Чарнецький, який знав акторку і бачив її у багатьох постановках і різних ролях, після її смерті писав: "З Рубчаковою відійшла від нас велика артистка, найбільша, яка в останні часи перед війною** була на нашій сцені. І

* В якому грала Січові стрільці

** Першу світову війну.

здається мені, що довго на нашій сцені ніхто не зазасміється так широко, як вона, і ніхто так, як вона не заридає".

Філярет Колесса, відомий композитор і вчений писав у 1913 р. аналізуючи прем'єру Я. Лопатинського "Еней у мандрівці", в якій співачка дала вперше життя трьом героїням: (заховуємо правопис оригіналу) "Дуже трудну ролю мала до співання Рубчакова (сопрано), що сего вечора виступала аж у трьох ролях: Евпарети (у I дії), Дідони (у II дії) і Лівінії (у III дії). Та завдяки своєму визначному талантові драматичному і дуже старанному підготованню артистка ця поборолла всі труднощі. Вона зуміла дуже удачно індивідуалізувати свою кожночасну роль... Голос сильний і дзвінкий вгорі; при тім співачка виявляє поправне фразування та вміє вдало визискати широку скалю відтінків у динаміці і моделюванню голосу так, що її спів і гра складається на дуже гарну артистичну цілість".

Письменник М. Рудницький напише згодом про Рубчакову: "Її очі могли враз заяснити полум'ямим блиском і померкнути від меланхолійної задуми, уста вміли червоніти та вкриватись хворобливою блідістю... У її голосі таїлись переливи, що розбуджували почуття то життєствердної радості, то нез'ясованого смутку — того смутку, коли хочеться без сорому заплакати серед найбільшого натовпу; її голос приривцювали до голосів Заньковецької і Сари Бернар".

В іншому місці він писав: "Її природний талант межував з геніяльністю. Вона вміла виконувати найрізноманітніші ролі, співала і танцювала в опері і опереті".

Її партнерами були такі визначні актори як Амброзій Бучма, Лесь Курбас, Мар'ян Крушельницький, Йосип Гірняк, а теж її дочка Ольга Рубчаківна, яка була одружена з актором Гнатом Юрою.

Як стверджують рецензенти, а теж її партнери, мала вона гіпнотичний вплив на публіку, яка часто тратила почуття різниці між дійсністю і драмою.

У споминах про неї згадується теж про те, що вона дуже дбала про свою родину. Інколи треба було мати сили, щоб подолати усі обов'язки включно із шиттям театральних строїв, що в тих часах треба було самому виконувати.

Читаючи численні спомини й рецензії, жалкуємо, що нам не довелось "засміятися і плакати разом з нею". Але ми щасливі, що її сучасники, а особливо театральні колеги зуміли запам'ятати і залишили нам спогади про цю велику акторку.

БІБЛІОГРАФІЯ:

Й. Гірняк, "Театр моя школа"

В. Ревуцький, "Унікальний театр" — Сучасність липень-серпень 1981

В. Хома, Б. Савак "Зі славнозвісної родини артистів". "Наше слово" — Варшава

"БЕРИ ЖИТТЯ ТАКИМ, ЯКИМ ВОНО Є"

Була Великодня Субота 19... року. День погідний, розсміяний першим квітням весни, замріяний свіжою зеленню травників і дерев, сповитий надією...

О 12 год. дня до її бюро ввійшов директор, полагав якусь справу, а відходячи, сказав:

— "Геплі Істерн"!

Ася підвела на нього здивовані очі:

— А звідкіля ви знаєте, що в мене завтра Великдень? —

— Знаю, і зробив таємну міну. Багато знаю. Дуже малим хлопцем приїхав я сюди з "КАЛАМЕЇ", то таке мале місто на підгір'ї в Полонд, але жили там не-поляки, а такі як ти, українці. Пригадую, як там дуже гарно вбрані люди ішли на "Істерн" до церкви, несли кропити водою паски. А потім по полудні коло церкви забавлялись, і діти також. Я так хотів бавитись з ними, але вони не хотіли, бо я не був їх, — тихо додав. Я жид. Але то було давно, дуже давно...

А по хвилі:

— Як хочеш, можеш вийти з роботи о 1. год. Нині "кваєт дей".

Відкривши вхідні до будинку двері, Ася з полегшею відітхнула свіжим повітрям, усміхнулась весні і пішла до авта.

— А тепер куди? — В хаті пуста. —

Колись казав Він їй:

"Бери життя таким яким воно є і нічим не переймайся!"

Натиснула на газ і поїхала на... цвинтар. Адже треба прибрати на Свята гроби найближчих їй. По дорозі закупила квіти.

Помила чорні мармурові плити на гробах, посадила тюльпани, трава ледь-ледь зеленіла.

Який тут спокій, який спокій. Ні "болізни, ні печалі..." тільки від часу до часу пробіжить білка, перелетить якась пташина і ще може легенький вітерець порушить листям дерев...

"Бери життя таким, яким воно є....."

Поверталась додому. По дорозі купила у невеличкій пекарні пасочку. Відкрила двері своєї хати. Тиша.

А колись власне у той час ввесь дім дзвенів працюю. Мати робила останній приготування до Великодня, так пахло печенням "бабок", пасочки, тортів, запахом вареної шинки.

А чоловік прибирав свою робочу кімнату, цілу хату, вештався сюди і туди.

Сьогодні така несамомота тиша.

"Бери життя таким, яким воно є..."

І Ася заметушилась сама прибирати в хаті. Накрила стіл у їдальні вишитою скатертю, тією ще з України, поклала вазон з розкішним гіяцинтом і заходилась прилагоджувати кошик до свячення, укладаючи в ньому вишивку, пасочку, писанки, сир, масло, прибираючи листям барвінку так, як колись робила це мати. Готово. Поглянула ще до церковного бюлетеню:

— Свячення пасок кожних 45 хвилин. Ще встигне на 5 год.

В авті біля себе поклала кошик. І дивно себе почувала. Колись вони обоє їхали святити. Він керував автом, а вона сиділа там, де кошичок.

"Бери життя таким, яким воно є..."

У великій підвальній залі повнісінько людей: старі, молоді, діти. Посередині прямокутником столи, а на них рядами виставлені великодні кошички зі всіма "снідами", деякі по-мистецькому прибрані вишивками, писанками, квітами. У них засвічені свічки. Біля кошиків їхні власники, попереду діти, за ними їхні батьки, родичі. Діти здивованими очима воглядають довкола, погляди старших якісь зосереджені, задумані, задивлені у простір....

Очікують священика.

І він стає у цьому прямокутнику. Вже у світлих ризах. Коротка молитва вголос... і "освячується ці дари Божі..." Грімке "Христос Воскрес"! Вже ціла зала підхопила великодній гімн і воскресна пісня заливає весь простір, а священик проходить попри столи і кропить, кропить всі ці кошички-цяцьки.

Радійте люди: Великдень, квіти, радість!!!

Кінець церемоніялу.

Ася забирає свій кошик і йде вгору сходами до церкви.

Притемнілі світла, в глибині царських воріт кам'яна крипта, а в ній спочиває зболіле тіло Христа.

Довгий ряд людей перед Плащеницею.

Радість Воскресіння..... і біль страти".

Ася кладе свій кошик у кутку бічної лавки і стає в чергу до Плащениці.

— Ти, Христе, приніс себе в жертву, щоб нам людям дати радість духового життя. Подай мені хоч один промінчик воскресної радості. Один тільки промінчик, прошу Тебе!!!!

— "Бери життя таким, яким воно є..."

Приїхала додому, відкрила двері і, як колись привітала матір і сестру голосним:

"Христос Воскрес!"

Біля неї Він. А потім всі вони разом несли свячене до їдальні і кляли на стіл.

Докінчення на ст. 21

Тільки між нами і телефоном

СЛАБОСТІ МАЛИХ МІСТЕЧОК

Пригадуєте, колись говорили про декого, що він має "дрібноміщанський смак", поведінку чи вартість? Яюсь уже довший час я цього не чула, аж довелося бути присутньою під час дискусії на недавніх святкових гостюваннях.

Пан Олесь переконував присутніх, що навіть у сучасну добу поширеної комунікації є ще географічна ізоляція.

— Вона досить дивна. Звичайно це особи, що живуть у малому, або навколо малого, культурно непомітного, містечка. Вони і не потребують і немов бояться недалекого більшого міста. Вони там не будуть добре себе почувати.

— Ви не мусите мене переконувати соціологією, пане Олесю! Я це на своїй шкірі відчуваю — і це з року на рік щораз сильніше! — говорила пані П. учителька школи українознавства у малім, сусіднім містечку.

— Пані П., ви мені можете додати "ілюстрації" до моїх теоретичних висновків — продовжував пан Олесь.

— Ви собі називайте це ілюстраціями або демонстраціями, або як собі хочете! За цих 20 років, що я там учу все йде в одному напрямі — в долину — темпераментно говорила пані П.

— Невже ж ви сподівались, що буде поступ? — відкрито іронізував пан Олесь.

— Поступ, не поступ, але щоб хоч не було гірше. Чи це 20, чи 10, чи навіть ще 5 років тому, було зовсім приємно вчити наших дітей. Було видно зацікавлення батьків, а з тим і серйозне ставлення учнів. А тепер!

— Тепер не знати хто кого веде, Так? Чи батьки дітей, чи навпаки, правда пані П.? — вставив свою завагу пан Олесь.

— Давніше батьки знали, що школа є попереду інших зайнять. І це стосувалось обох шкіл. Українська школа не була другорядною для них. А тепер втрапили голову. — нарікала пані П.

— Тепер копаний м'яч, бейзбол або "дута" оркестра має першенство перед українською школою. Чи не так? — додала наша господиня, що чула подібні спостереження.

— Пріоритети сучасних батьків є досить дивні, якщо взагалі вони навіть серйозно думали над тим, які наслідки будуть з такого вибору. Так вони й не думають про наслідки того, що їхні діти пропускають школу майже що другий чи третій тиждень... І не розуміють, що так діти не тільки мало що навчаються,

але взагалі не шануватимуть української школи, а за тим і громади, а за тим і походження своїх батьків — вже з болем продовжувала пані П.

— Пані П., а що ж ви сподівались? В таких околицях є тенденція, щоб не вибиватися, не звертати на себе уваги, не бути інакшим від пересічного Джо, чи Джона!

— Та батьки цих батьків були більш начитаними, більш ідейними та серйозними громадянами. А у цих аспірації кінчаються на дебюті для доньки, скорих студій, доброї платні і хати...

— Так, дорога пані П. Вони таким чином стають пересічними американцями. Вони будуть ставити такі самі вимоги до наших парафій громад і так будуть їх вести. Бо крім того, що пересічність означає і більшість — у такій ізоляції (у своєму містечку, куди, мабуть, мало хто новий приїздить, а кожний з іншими аспіраціями швидко виїздить!) вони інакшими не хочуть бути...

— Пане Олесю, пригадуєте, що колись казали, що селянин мав глибші принципи й більшу природню інтелігенцію, як дрібноміщанин. Тепер я розумію. Це стає хворобою — примітивні амбіції, примітивна поведінка — велика кривда своїм рідним дітям.

— Так, це правда!

— Це хвороба. Вона любить поширюватися у малих містечках. Вона опановує уми більшості, і — з дефініції — таких "заражених" там буде 95%. Пані П. — вам лишається тільки шукати тих решту 5% — вже немов без іронії говорив пан Олесь.

І я почала обсервувати. Чи всюди в малих містечках таке? Часами є дуже позитивні, цікаві громади. Та може туди повтікали ті 5% з кількох інших місцевостей і так виявили відпорність на ту хворобу.

Любов Калинович

ВІДГУКИ

ДОРОГА ПАНІ КАЛИНОВИЧ!

Хочу Вам щиро подякувати за те, що Ви звернули нам увагу на біль тих, що розводяться.

Я, на великий мій сором, також не вміла дати духової піддержки й теплоти своїй рідній дочці після її розводу. Не думала я про неї, про те що коїться у її душі, як це вона переживає, як це вона зможе подолати і т. п. — я тільки думала про те,

ПІД ВЕЛИКДЕНЬ

"Напишіть щось про Великдень" — просила редакторка "Нашого Життя", і це змусило мене думати про Великдень незважаючи на те, що холодний вітер проймає до костей, а зливний дощ раз-у-раз б'є у шиби і не обіцяє скорої весни.

Але в календарі вона вже розпочалася, а Великдень за "новим стилем" ось ось за дверима. Либонь "старозаконники" будуть мати тим разом більше щастя і будуть зустрічати свята із справжньою весною, яка вже за п'ять тижнів напевно появиться.

А нам відступникам, що відзначають Великдень 3-го квітня, залишається хіба згадувати, як "воно колись було".

Коли читаємо спомини про Великодні Свята, завжди у них виступає на перше місце українське село, гагілки біля церкви, Воскресна Утреня удосвіта і радісні дзвони зі старої сільської дзвіниці. Це вже невідлучні атрибути кожного великоднього спомину чи вірша. Тільки скажете "Великдень", і такі образи стають вам перед очима. Але не у всіх воно так. Яюсь з роками забувається, що і ми, мешканці міст, не менше гарно та традиційно святкували Великдень, у нас, міщухів, спомини про ті святкові дні зв'язані із зовсім іншими картинами що з'являються на екрані нашої пам'яті.

У мене на тих картинах завжди суботня "резурекція" в церкві святого Юра у Львові, з величавим видом відправи і людей з високих хорів, де дзвеніли наші дитячі голоси, співаючи на всі лади "Христос Воскрес".

І весняний плащик, під який мама конче вимагала вбрати светер, хоча весняний вітер на святоюр-

ській горі не був ніяк подібний до теперішніх "американських" вітрів. І великий стіл у бабуненій їдальні, заставлений вже вчасним пополуднем, коли отці ішли від хати до хати святити. І цей питомений, а як приємний запах, що ним просякала ціла велика бабунина хата: свіжо спечених баб, ковбас, яєць і фіялок, що завжди прикрашували великодній стіл та наповнювали кімнати прегарними пахощами. І великодній сніданок у неділю, коли ціла велика родина з дочками, зятями і внуками вичікувала нетерпляче дідуса, який, як завжди служив до Воскресної Утрени в Успенській церкві. І його легкий поцілунок в чоло під час роздачі свяченого яйця з неодмінним бажанням "щоб ти була чемна"...

Такі були Великодні мого дитинства у Львові. А відтак прийшли інші, радісні і сумні, що затерлися зовсім в пам'яті, або про які не хочеться навіть згадувати. Яюсь з останніх років щораз менше є що згадувати. Як добре, що ті свята дитинства ніяк не зникають із споминів і як добре, що вони саме такі були. Бо ж ніяке свято не є нашому серцю таке близьке, як саме Великдень і ніяке не є так сильно зв'язане з нашим побутом і нашою традицією.

Цікаво що будуть згадувати наші діти і внуки? Поїздку на Фльоріду і відвідини "Дісниленд"? Великодні паради квітів і людей з телевізійних апаратів, чи кошики з чоколадовими зайчиками, які виглядають з кожної крамниці?

А може і у них, якщо ми про це подбали, залишиться, немов дорогоцінний скарб, принаймні один спомин спільної мандрівки на Воскресну Утреню, родинного стола у Великодню неділю і побажань батьків із свяченим яйцем "Христос Воскрес".

Докінчення: ВІДГУКИ

як це я зустріну своїх знайомих з такою вісткою! Я турбувалась тільки про себе тоді, коли думала, про що ж я зможу говорити коли мої приятельки будуть хвалитися своїми зятями, а його я вже не маю.

Ви мені вказали на те, що моя дочка переживає тепер критичні моменти свого життя, що вона потребує мене. Ви дали мені можливість зблизитися з нею, бо я хочу допомогти їй.

Ви мені пригадали про мій обов'язок матері до дочки, і — навіть — про звичайну гуманність.

Безмежно дякую Вам, бо без Вас — я мабуть ще дальше кривдила б свою дитину.

*З подякою —
та мати, що тепер дбає про свою дочку,
а не про "статус" мати
одружену дочку, чи мати зятя.*

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Дорогі Союзянки! Вітаю Вас зі Святами Христового Воскресіння і бажаю всього доброго. Сердечно дякую за присилку "Нашого Життя",

*З привітом і пошаною,
Ніна Онацька*

З незалежних від адміністрації причин, певна кількість примірників "Нашого Життя" за січень 1983 р. пропала в доставі. Адміністрація робить заходи зібрати примірники цього числа від осіб, які не складають річників журналу. Будемо вдячні читачам, які звернуть до адміністрації число за січень 1983 р. Покищо на бажання тих кому це число потрібне можемо післати чорно-білі відбитки числа за січень 1983 р.

Редакція і адміністрація "Нашого Життя"

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
203 SECOND AVENUE
NEW YORK, NEW YORK 10003

ВІДКРИТИЙ П'ЯТЬ ДНІВ НА ТИЖДЕНЬ
/КРИМ ПОНЕДІЛКА І ВІВТІРКА/
ВІД ГОД 1 — 5 ПО ПОЛ.

ПОЖЕРТВИ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

- по 1000.00 дол. — 59-ий Відділ СУА, 73-ій Відділ СУА;
285.00 дол. — метчинг даток Травелерс в імені д-р Зофії Сивак;
250.00 дол. — Юліян Бачинський;
200.00 дол. — метчинг даток Хемікал Банк в імені Р. Альвіно;
по 100.00 дол. — 25-ий Відділ Українського Народного Союзу, Мирослава Лабунька, 13-ий Відділ СУА в подяку панству Стаховим;
80.00 дол. — Олена Пісецька;
50.00 дол. — Фед. Кред. Кооп. "Самопоміч" в Балтимор;
35.00 дол. — 7-ий Відділ СУА;
33.35 дол. — Анна Гомик;
по 25.00 дол. — П. Пришепа, Павлина Дереш, Надія Бігун;
по 20.00 дол. — Володимир і Ольга Сусли, Ярослава Дацків, Олександра Княжинська;
17.50 дол. — Юрій Форис;
по 15.00 дол. — Іван Стебельський, д-р Віталій Богданів, 66-ий Відділ СУА,
14.00 дол. — Маріян і Віра Хамові;
по 10.00 дол. — д-р Василь і Оксана Марчуки, Катерина Мінкевич, Еміліян і Жеслава Майковські, Марія Наменюк, Софія Барусевич;
по 5.00 дол. — Іван і Естелл Телешевські, Юлія МекКолл;
по 4.00 дол. — Аріядна Терлецька, Василь і Марія Палідвори, Чарлс і Арета Соррелс, Славко і Надія Новицькі, Павло Вацек;
3.11 дол. — Анна Раковська

Щиро дякуємо,
Дарія Байко

ПОЖЕРТВИ НА БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД

- 84.00 дол. — Оксана Ільшенко;
10.00 дол. Л. Лиман

Щиро дякуємо,
Дарія Байко

ДАРУНКИ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

- Анонімний дарунок** — монетний скарб. Гроші з 16-го та 17-го століть польської та московської держав;
Данило Баволак, Гейзелтон, Па. — люксове видання поеми Тараса Шевченка "Гайдамаки" з 1919 р. ілюстроване Сластьоном;
Марія Бараник, Чикаго, Ілл. — чотири плахти, два рушники з Полтавщини, село Сорочинці над Псьом;
Ярослав Букачевський, Едісон, Н.Дж. — верета з Борщівщини;

Писанки із збірки Українського Музею
Pysanky of the Ukrainian Museum

- Марта Гайдук** — 1 банкнота /50 карбованців/
Яків Гніздовський, Ривердейл, Н.Й. — бандура;
Софія Горностий, Ванкувер, Канада — вишиті: рушник та доріжка;
Ірина Гошовська, Нью-Йорк, Н.Й. — вишивана серветка з 1930-их років, керамічна головка роботи Оксани Лятуринської; керамічний флякон роботи Сергія Литвиненка;
Василина Грицюк, Нью-Йорк, Н.Й. — вишиваний рушник;
Гуцульське Товариство "Черемош" з Філядельфії — топірець;
Василь Качуровський, Чикаго, Іл. — Євангеліє;
Ксеня Колотило, Австрія — гердан, рушник, подушка, сорочка із сіл Вилавче, Бобівці. 19 ст.;
о. монс. Леонтій Мощар, Стемфорд, Конн. — емальований хрест-відзнака з нагоди 950-ліття хрищення України;
Оксана Рак, Нью-Йорк, Н.Й. — ткані порттери;
Марічка і Орест Слупчинський, Нью-Йорк, Н.Й. — гуцульський кептар;
Микола Собенко, Риджвуд, Н.Й. — гроші Української Держави, 1 банкнота — 1000 карбованців, 1 банкнота 100 гривень;
Володимир Сушків, Нью-Йорк, Н.Й. — медалйон Т. Шевченка з 1911 року, видано з нагоди 50-ліття смерті Т. Шевченка в Бразилії (жертва в пам'ять жінки бл. п. Віри Сушків);
Євгенія Тріска, Нью-Йорк, Н.Й. — різьблене приладдя до писання;
Оксана Щурова, Нью-Йорк, Н.Й. — мережана серветка з 1917-их років, вишивана доріжка космацьким узором.

Сердечно дякую,
Марія Шуст,
Докінчення на ст. 31 директор УМ

"КУТОК ЛИСТУВАННЯ",

запрошує вас до участі. Це листування має чисто товариський характер і численні особи нав'язали з собою письменний контакт. Деякі нав'язали дружні відносини, дехто себе відвідує при нагоді подорожей у США чи інших країнах.

Подаю уривки із листів

ч. 619....

Мені 24 роки, студентка, пластунка. Зацікавлена спортом, лешатарством, мандрівництвом, мистецтвом. Люблю подорожувати. Бажаю нав'язати контакт з українцями від 22 до 35 років з подібними зацікавленнями. Можу писати українською та англійською мовами.

ч. 622....

Живу в США, працюю професійно. Бажаю листуватися з українцями до 40 літ. Хоча володію українською мовою, але бажаю листуватися англійською. Люблю подорожувати, мистецтво та музику.

ч. 623....

Я зацікавлений листуванням. Мені 15 років, студент, дуже люблю читати, вивчати мови та писати писанки. Бажаю листуватися з студентами й студентками з Франції, Італії, Бенелукс та Еспанії. Можу листуватися українською або англійською мовами. Моя дванадцятилітня сестра також бажає стати членкою Осередка Листування і бажає листуватись англійською мовою.

ч. 257....

Я бібліотекарка, працюю з автоматизованими системами в бібліотеках у США. Мої зацікавлення — класична музика, подорожування, мистецтво та українська вишивка. Бажаю листуватися з українцями від 40 років, українською або англійською мовами.

ч. 620....

I live in state of Michigan and work in production. Would like to correspond with Ukrainians over 30 years old. My interests are many — traveling, music and such. I wish to correspond in English.

Mrs. Anna Krawczuk
26 William Street
Maplewood, New Jersey 07040 U.S.A.

HELP ROSTYK!

In front of us we see a letter from a mother in Poland, writing to us about an unfortunate accident, the victim of which was her 2½ year old son Rostyk. As a result of the accident, Rostyk's left hand has been crippled: the palm is immobilized, two fingers are missing. With the letter, we received photographs and X-rays of the injured hand. To correct the handicap, plastic surgery is necessary; however, the surgery cannot be done in Poland. We have also received family pictures of the adorable little boy Rostyk and his equally lovable younger sister Roxana.

The photographs and X-rays of the injured hand have been examined by Ukrainian doctors in the U.S., as well as by orthopedic specialists, all of whom agree that the operation is not only possible in the U.S., but necessary as well if Rostyk is to regain the use of his left hand.

The UNWLA Social Service Committee together with the Public Relations Committee have undertaken Rostyk's case. They have made contact with doctors, asking of their opinions, and are now looking for an orthopedic surgeon and a hospital that would offer Rostyk discounted fees. Even if surgery could be performed at a relatively low cost, there still remains the matter of a formal invitation to Rostyk and his mother, as well as the high costs of travelling and living expenses.

Ростик перед нещасливим випадком
Rostyk prior to the unfortunate accident

Thus the Social Service Committee is turning to you to come to Rostyk's assistance. Please send your contribution to UNWLA, 108 Second Avenue, New York, N.Y. 10003. Make out your check to the UNWLA Social Service Committee, for the aid of "Rostyk".

Вісті з Централі

ОКРУЖНІ З'ЇЗДИ ВІДБУДУТЬСЯ:

Округа Північний Нью-Йорк — 17-го квітня 1983 р. у Боффало. Представниця Екзекутиви СУА — заступниця голови — Наталія Даниленко.

Округа Південний Нью-Йорк — 23-го квітня 1983 р. Представниця голови СУА — Теодозія Савицька.

Округа Дітройт — 24-го квітня 1983 р. — Представниця Екзекутиви СУА — заступниця голови — Ліда Гладка.

* * *

121-ий Відділ, Нью Бритен, Нова Англія влаштує "христини" свого Відділу 1-го травня 1983 р.

Бажаємо успіхів у праці!

* * *

Засідання Дирекції Національної Ради Жінок Америки відбудеться 19-го квітня ц.р. Участь бере голова СУА Івана Рожанковська і референтка зв'язків Ірина Куровицька.

* * *

ЮВІЛЕЙ ЛІДІЇ БУРАЧИНСЬКОЇ

Ювілейна зустріч з нагоди 80-ліття інж. Лідії Бурачинської, почесної голови СУА, відбудеться в суботу 21-го травня в 6-й год. по полудні в залі Українського Освітньо-Культурного Центру в Філядельфії. Вступ 20.00 дол. від особи.

Запрошується членство і громадянство.

Адреса: 700 Cedar Rd. Jenkintown, Pa.

ВІСТІ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ РЕФЕРЕНТКИ:

24-го квітня 1983 р. відбудуться у Філядельфії Між-окружні Конференції Організаційних і Пресових Референтур Союзу Українок Америки.

Стоїмо перед ХХ Конвенцією, яка відбудеться в травні 1984 року в Нью-Йорку, тож мусимо подбати про якнайкраще виконання постанов попередньої Конвенції. Ці постанови кляли передусім вагу на організаційну структуру СУА.

У праці над придбанням членства допоміжними є Між-окружні Конференції, бо на них можна безпосередньо обмінятися ідеями, способами, та методами праці.

Віriamo, що членки зрозуміють важливість цієї Конференції і візьмуть у ній чисельну участь та заохотять нечленок бути гостями та прислухатися потребам об'єднання в гурті, щоб краще працювати для української справи.

Чотири Окружні Управи, а саме Філядельфія, Нью-Йорк, Нью-Джерсі і Нова Англія беруть участь у Конференції, господарем якої є Окружна Управа Філядельфія.

Тому що організація опирається на кількості членів, доложім усіх можливих зусиль, щоб стати перед ХХ Конвенцією з великим числом нових членок у наших Відділах!

Марія Крамарчук,
організаційна референтка СУА

НА СТИПЕНДІЙНУ АКЦІЮ СУА ВПЛАТИЛИ В ЛЮТІМ 1983 РОКУ:

1066.00 дол.: В пам'ять бл. п. Олександра А. Гладкого (плюс 50.00 дол. вплачених у грудні 1982 р.);

300.00 дол.: Ярослав Пастушенко, Нью-Йорк, д-р Олександра Школьник, Акрон;

250.00 дол.: Григор і Анастасія Мисишини, Спрінгфілд;

по 200.00 дол.: Роман і Марія Кецали, Чикаго, Степан Бобиляк, Кліфтон (через 70-ий Відділ СУА), Ярослав Михайлович, Чикаго, Неонія Кліш, Філядельфія, Омелян і Марія Лешюки, Льорейн;

165.00 дол.: 51-ий Відділ СУА, Брукфілд;

162.40 дол.: Я. Головачук, Канада (Кан. 200.00);

по 150.00 дол.: Володимира і Стефан Сливоцькі, Нью-Йорк, Михайло і пані Мочули, Кліфтон, Клявдія Т. Салюк, Джерсі Ситі, д-р Н. Теребус Кмета, Йонкерс, 93-ій Відділ СУА, Гартфорд; 19-ий Відділ СУА, Трентон;

по 110.00 дол.: 28-ий Відділ СУА, Ньюарк, Марта Рудик, Нью-Гейвен (рата);

по 100.00 дол.: д-р Олександра Пасіка-Правак, Чіктовага, Роман Макух, Боффало, Оксана Салдит, Амгерст, Віра Грушевська, Кенмор, 93-ій Відділ СУА, Гартфорд;

40.00 дол.: Софія і Микола Залозецькі, Канада;

20.00 дол.: Володимир Барагура, Вудгейвен;

по 5.00 дол.: Розалія Принада і А. Шевчук

Щиро дякуємо,
Ірина Качанівська

ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЖУРНАЛУ "НАШЕ ЖИТТЯ", ХVII КОНВЕНЦІЯ СУА РІШИЛА ЗБІЛЬШИТИ ЗАПАСНИЙ ФОНД ДО 75.000 ДОЛ.

До 31-го грудня 1982 зложили:

Окружні Управи і Відділи СУА	47,455.61
Окремі особи	10,022.39
	57,478.00 дол.

Впродовж місяців липня до грудня 1982 р. зложили на Запасний фонд журналу "Наше Життя":

М. Бачинська — Astoria	50.00
Іванна Мізенко — Dalton	10.00
Александра Княжинська	10.00
Ірена Залуцька — Bronx	10.00
Оксана Сидорак — Hillsboro	5.00
Анна Маньовська — W. Orange	2.00
Замість квітів, привітів, подяки	524.00

611.00 дол.

Щиро дякуємо,

Іванна Ратич,
фінансова секретарка

100-ТИСЯЧНИЙ ФОНД ІМ. ОЛЕНИ ЛОТОЦЬКОЇ
з призначенням на працю організації та забезпечення її майбутнього.

99-ий Відділ СУА, Вотервліт, Н.Й.	500.00 дол.
34-ий Відділ СУА, Коговз, Н.Й.	200.00 дол.
16-ий Відділ СУА, Мінеаполіс, Міч.	100.00 дол.
81-ий Відділ СУА, Дітройт, Міч.	25.00 дол.
Катерина Хом'як, Дітройт, Міч.	100.00 дол.
Катерина Кедровська, Ред Бенк, Н.Дж.	10.00 дол.
У рубриці "Замість квітів"	200.00 дол.
Разом	1,135.00 дол.
Досі вплинуло:	29,489.75 дол.
Разом:	30,624.75 дол.

З нагоди виїзду до Торонто нашої довголітньої членки управи **Галини Пісецької** складаємо на Фонд ім. Олени Лотоцької 100.00 дол., а п. Галині бажаємо на новому місці поселення міцного здоров'я і багато щирих друзів,

Управа 59-го Відділу СУА, Балтімор, Мд.

У дванадцяті річницю смерті мого незабутнього Мужа св. **п. Романа Качмарського**, який відійшов у вічність 11-го квітня 1971 р. у Його пам'ять складаю 50.00 дол. на Фонд СУА ім. Олени Лотоцької,

і. Качмарська

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Олександра Гладкого**, сина п-ва Володимира і Лідії Гладких, складаємо 25.00 дол. на Фонд ім. Олени Лотоцької,

Олег і Іванна Ратичі

Замість квітів на могилу передчасно померлої **бл. п. Пиди Гречаник**, моєї похресниці, складаю 25.00 дол. на Фонд ім. Олени Лотоцької і 5.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя",

Іванка Бучак

Замість квітів на могилу **бл. п. Параски Сметанюк**, колишньої голови 9-го Відділу СУА у Бінггемтоні, Н.Й., пересилаємо даток в сумі 10.00 дол. на Стипендійний Фонд,

Управа 9-го Відділу СУА, Бінггемтон, Н.Й.

На свіжу могилу **бл. п. Мирона Яворського**, брата бувшої голови 13-го Відділу СУА **Емілії Павлюк**, складаємо 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а Родині висловлюємо щире співчуття,

Членки 13-го Відділу СУА, Честер, Па.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Яреми Павлюка**, брата нашої членки **Ярослави Гапій**, складаємо 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя". Родині висловлюємо наші щирі співчуття,

Членки 62-го Відділу СУА, Глен Спей, Н.Й.

В пам'ять **бл.п. Софії Котис**, довголітньої членки і голови 65-го Відділу в Нью-Бронсвик зложили на Пресовий Фонд "Нашого Життя":

30.00 дол.: Христина Негребецька;

по 25.00 дол.: Іванна і Володимир Притоцькі, Олег і Іванна Ратичі;

по 20.00 дол.: Любомир і Лариса Онишкевичі, Іванна Козяк;

по 10.00 дол.: Тамара Панкевич, Ярослава Букачівська, Мирон і Марія Гатали, Оля Яцишин, 65-ий Відділ СУА;

по 5.00 дол.: Марта Цимбаліста, Леся Ощудляк.

Разом: 180.00 дол.

ДОПИСИ ВІДДІЛІВ

Багато Відділів СУА святкують свої річниці заснування, багато беруть участь у різних імпрезах чужинецької громади. Уточнюємо довжину допису: коли Відділ святкує річницю свого заснування — просимо, щоб допис був неповний, як на 1½ сторінки друку (3 ст. машинопису з подвійним відступом). Коли допис повідомляє про подію з діяль-

ности Відділу — просимо, щоб не був довший як на 1 сторінку машинопису.

ХРОНІКА ОКРУГ

Дякуємо пресовим референткам Округ, що прислали хроніки Округ (крім одної Округи). Хроніки наспіли в лютому і березні; редакція буде їх містити у такому порядку, як вони наспіли.

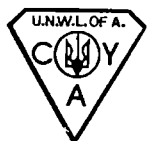
OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

VOL. XL

APRIL 1983

EDITED BY A. H. Sawyckyj

Notes from the Ukrainian Woman in Two Worlds Conference

"SUPER-WOMAN": MYTH OR REALITY?

by *Chrystyna Zelechiwsky*

Recently, there has been a lot of talk about the "Super-woman" and the "Super-woman syndrome." The closest definition of this concept I have been able to find is that of a woman's need for overachievement on all fronts. It is like juggling four or five balls: one role is easy to fulfill (wife), two can be managed (wife and mother, or wife and work), three are really tricky (wife, mother, working person). Then the balls start to fall all over the place. Four are most difficult to juggle (personal life, growth), and five are impossible (social life).

Women are under pressure from all sides. TV commercials are filled with women who can bring home the bacon, fry it up in a pan, take care of the kids, clean the house, and still be sexy and feminine at the end of the day. The media has been pressuring women into overachievement the same way it equates beauty and happiness with youth. It may or may not be true, but it sells perfume, and it also makes women feel guilty unless they achieve all these things.

There is also much woman-inspired competition which pressures us toward overachievement. The women's movement on the one hand instilled within us the dignity of staying home and raising children. (It also raised men's awareness of homemaking as a worthwhile pastime. Any man who helps out around the house to any degree knows that homemaking is a difficult job).

But, on the other hand, the women's movement put a lot more stress on women's achievement in non-traditional roles. This, unfortunately, has instilled a sense of guilt in all of us that we as women should find a definition for ourselves other than that of homemaker. The traditional role is somehow now not supposed to be enough.

Women are undergoing an identity crisis. They have begun to feel they must be all things to all men — (no gender implied). There is no definition for the successful woman, whereas the successful man is relatively easy to define. It is also interesting to note that there is no such thing as the "Super-man syndrome." What men get is a mid-life crisis, but that's about it.

Characters like Wonder Woman and Superman are not from this planet. They are other than human. So, to my mind, the "Super-woman syndrome" deals with the problems of women trying to achieve something which is not humanly possible. What all this is leading to is the recent appearance among women of dramatic increases of alcohol and drug abuse, ulcers and other stress-related illnesses which definitely will have a marked effect on shortening our life expectancy.

Personally, I do not think it is possible to be a Super-woman. But I am a rather untraditional person who tends to have a million things going at the same time. My husband and I have a home, an active law practice, a seven-month-old daughter, two German shepherds, and a flourishing vegetable garden. I have not given up my law career in order to have a family.

Since the time she was two weeks old, Sophia has come into the office with me on almost a daily basis. I have an infant swing and duplicate toys in the office for her, and luckily, she has been a very contented and good baby.

I am very fortunate in that both my husband and I are attorneys and we are able to work together at our own business. That allows us to structure the work according to the demands of the particular situation. This also gives me the chance to continue working without having to give up the joys of motherhood. I really don't know whether I could do it if I had to work from nine to five.

I have, however, had to take somewhat of a lesser role in the law practice since the birth of my baby. I do not take on complicated matters which would require extended trial appearances, I rather work on matters which can be resolved from the office. I have taken Sophia with me into Court. I carried the briefcase and the stenographer carried Sophia. The Judges have been very tolerant and understanding, but I do not do that unless it is an emergency.

I structure my hours around Sophia's schedule: I stay at home mornings while she naps, I get the house in shape and take care of whatever number of animals we have in residence at the moment (last summer I raised a litter of ten pups). I get to the office around noon and meet my husband for lunch. Then we work in the office all afternoon. At around 5:00 p.m. or so, I go home and prepare dinner.

If there is a lot of work, we both go back to the office in the evening, and work til whenever it gets done. We rarely leave before midnight. There are no weekends: the days all blend together.

This schedule works out very well. Now Sophia stays with her sitter for two afternoons a week and, of course, I can get much more accomplished even though I miss her terribly.

The problem with attempting any degree of Super-womanhood is that there is no definition of what comprises enough accomplishment... you can always do a little more and try a little harder. Things are always at their limit and when you live your life that way, you have to learn to expect catastrophe at any moment, and know that if things can go wrong, they will. There is no room for any error, and the tension takes its toll. There are things that you have to give up. There is never any time for relaxation. There is always so much to do that even when you manage to get away for any time at all, you end up feeling guilty for all the work that is not done. That is one drawback of having your own business. On the one hand you can be flexible, but on the other hand, the work is never finished.

The time just zooms past and you must take time out to smell the flower in the garden, enjoy your family, and the things you have worked so hard for. (Speaking of garden, I also can and freeze all the vegetables from our garden).

In conclusion, I would like to say that while no one can be Super-woman, you can combine having a home and raising a family, with working as a professional and still be happy as a woman, wife and mother.

The following are some observations I have made that may be helpful:

FIRST: You must be in excellent physical condition. Running around town or up and down stairs at home with a baby and a briefcase requires the physical strength and stamina of a Boston Marathon runner. Take care of your health. If you get sick, the whole thing caves in around you.

SECOND: You must simplify your cosmetic routine. There is no time for polishing your nails or elaborate hairstyles. I dry my hair on my way to work by turning on the air vents in our pick-up truck, and I stick it up into a bun while waiting for a traffic light.

THIRD: You must maintain your composure and be able to find humor in chaos and catastrophe. Turn bad situations into good ones by learning from your mistakes. Accept the fact that you cannot accomplish EVERYTHING.

FOURTH You must run your household as you would an office, eliminate any frivolity and waste. Delegate wisely, and never sit idle — you can clean your kitchen while talking on the phone.

FIFTH: Forget about watching television or going shopping for clothes. Mail order catalogues are great.

SIXTH: You must allow your roles to blend together. Work at home, take the home to the office, be flexible about everything.

SEVENTH: This is the most important: You must have an understanding husband and family, and you must get them to help you. Without this, you may as well forget the whole thing.

Chrystyna Zelechiwsky was born in Augsburg, Germany and grew up in Rochester, NY. She says she was "a regular kid with a slight leaning toward the arts and a great love for animals." She received undergraduate and graduate degrees in Fine Arts. After deciding on a law career, she enrolled in Vermont Law School, from which she graduated in 1979. She and her husband, Bohdan, have a law practice in Bethlehem, PA.

At last October's Ukrainian Woman in Two Worlds Conference, Ms. Zelechiwsky participated in the panel "The Working Woman." This article is based on her remarks during that session.

HEADQUARTER NEWS

Bilingual branches planning to mark the fiftieth anniversary of the famine in Ukraine may obtain from the Headquarters of the UNWLA the following materials in English:

1. Halij, Mykola. *Organized famine in Ukraine, 1932-33*. Ukrainian Research and Information Institute, Inc. Chicago, 1963, 48p. The booklet contains a listing of books and magazines as well as selected excerpts therefrom about the famine.
2. Lang, Lucy Robins. *Tomorrow is beautiful*. New York, Macmillan, 1948. 303p. "Soviet nightmare" p. 257-269.
This chapter from the book gives an eyewitness account of the tragedy of the Ukrainian people.
3. "Ukrainian Weekly" Sunday, March 20, 1983. Special Issue: The Great Famine in Ukraine 1932-33. Published by the Ukrainian National Association, Inc. This special issue of the weekly newspaper has been devoted to the famine.

For Information on the Ukrainian women's movement we recommend the following materials in English:

1. Bohachevsky-Chomiak, Martha. "Natalia Kobryn'ska: A Formulator of Feminism," in Andrei S. Markovits & Frank E. Sysyn, eds. *Nationbuilding and the Politics of Nationalism* (Harvard, 1982).
2. Bohachevsky-Chomiak, Martha. "Feminism in Ukrainian History," *Journal of Ukrainian Studies*, Spring 1982, pp. 16-30.

FROM THE UNWLA MAILBAG —

The following letter was received by Congressman Bill Green who had written to the United States Department of State on behalf of UNWLA concerning the plight of Yuriy Shukhevych:

December 30, 1982

Dear Mr. Green:

Thank you for your inquiry of December 15 on behalf of the Ukrainian National Women's League concerning Yuriy Shukhevych.

We follow closely the situation of Mr. Shukhevych, who has spent most of his adult life imprisoned in the Soviet Union. His most recent period of imprisonment, from 1972 until the present, stems primarily from his human rights activities. In March 1972, Mr. Shukhevych was arrested and charged with "anti-Soviet agitation and propaganda." This is a well-known catch-all charge which the Soviets employ when they cannot detain human rights activists for more specific "criminal" offenses. In September 1972, Mr. Shukhevych was sentenced to ten years' imprisonment, to be followed by five years' internal exile. While in prison, he joined the Helsinki Monitoring Group established in Kiev to check Soviet compliance with the Helsinki Final Act.

Mr. Shukhevych's prison term was scheduled to end in March 1982. We have no information yet that he has actually been transferred to his place of exile. Mr. Shukhevych reportedly suffers from several severe medical ailments, and we are concerned that he is not receiving adequate medical care. Recent reports indicate Mr. Shukhevych may now be totally blind as a result of unsuccessful eye surgery performed in a Leningrad hospital.

We remain committed to drawing world attention to the plight of persons in the Soviet Union who suffer for their defense of individual human rights. At the Madrid Review Meeting of the Conference on Security and Cooperation in Europe (CSCE), we conducted a thorough and candid discussion of Soviet treatment of human rights activists in Ukraine. We have voiced our special concern for Mr. Shukhevych and other individuals deprived of their liberty for expressing their cultural rights or asserting their national heritage. Most recently, Vice President Bush called specific attention to the plight of Yuriy Shukhevych at the 30th convention of the Ukrainian National Association in Rochester, New York.

The Honorable
Bill Green,
House of Representatives.

Let me assure you will continue to do all we can to help Mr. Shukhevych and other Ukrainians imprisoned for practicing their culture or expressing their beliefs.

Sincerely,

Powell A. Moore
Assistant Secretary for
Congressional Relations

Enclosure:
Correspondence returned.

A letter of protest has also been written to Ambassador Anatoly Dobrynin by the Congressman demanding that the whereabouts of Yuriy Shukhevych be made known and that he be set as common decency and humanity alone dictate.

Rosalie Polche
UNWLA Secretary

ANCIENT ART LIVES IN EGG DECORATIONS

The North Jersey Suburbanite of Wednesday, March 30, 1983 speaks of the ancient Ukrainian art of pysanky, elaborately decorated Easter eggs.

Among a number of craftsmen still practicing the art is Karen Vierno of Cresskill. Ms. Vierno creates her pysanky using traditional tools: beeswax, natural dyes, a kistka and a candle. She copies traditional designs, as well as creating her own innovations. While demonstrating the creation of a pysanka, Ms. Vierno also retold a number of legends and folk beliefs surrounding the exquisitely decorated eggs. The pysanky date back to pagan times; with the advent of Christianity, however, the custom of decorating Easter eggs has taken on a new significance.

The North Jersey Suburbanite also featured a photograph of Ms. Vierno's enchanting pysanky.

Mary Jarymowycz

"Wisconsin Dells Events" of April 8, 1982 writes of the unique art of decorating Ukrainian Easter Eggs. Also spoken of is the Easter custom of exchanging the decorated eggs with friends and family. Featured are photographs of the beautifully decorated eggs of Anna Skibicky of Lake Dalton, who has been decorating Easter Eggs for the past seventeen years.

UKRAINIAN YOUTH FOR CHRIST 1933-1983

United in response to the hierarchy, over 100,000 young Ukrainians gathered in Lviv, Ukraine in 1933. This group of Ukrainian "Youth for Christ" came to manifest beliefs and to denounce the religious and social injustices which they experienced daily under hostile regimes.

Fifty years have passed since this historic event took place. A group of young people representing the parishes of the Chicago Deanery under the leadership of His Excellency Bishop Innocent Lotocky, have taken upon themselves the task organizing the "Ukrainian Youth for Christ" Convention to commemorate not only the 50th anniversary of the manifestation in Lviv, but also to commemorate the 50th anniversary of the Great Famine in the Ukraine and the millenium of Ukrainian Christianity.

The Convention will be held during the weekend of the 11th-13th of November 1983 at the Best Western Chicago Lake Shore Hotel in Chicago, Illinois. The purpose of this Convention is to give young people of Ukrainian descent the opportunity to share and reflect upon their common spiritual heritage. Lectures, discussion groups, shared prayer and social interaction will enable the participants to deepen their unity in Christ and to grow in their fellowship with one another.

A VISIT TO ST. JOSEPH'S HOME: AN ADULT CARE FACILITY WITH A DIFFERENCE

by Anya Krawczuk

St. Joseph's Home in Sloatsburg, NY is a home away from home: It is a place where senior citizens can live in peace, security, and comfort and have cooking, cleaning, shopping and other chores, which are often difficult for the elderly, taken care of by the Sisters Servants of Mary Immaculate, who own and manage the Home.

Last January, on a beautiful spring-like day, when the temperature reached 52°, Mrs. Olha Zaremka, member and this writer, Chairwoman of UNWLA's Social Service Committee, visited St. Joseph's Home to personally tour the facility.

Conveniently located about one hour's drive north of the New York City/New Jersey metropolitan area, the Home is situated on beautiful, estate-like grounds, on top of a hill, with a magnificent view. The well-kept grounds feature wide expanses of lawn and tall majestic trees. It was easy to picture the Home in the summer, when flowers are in bloom and the trees filled with greenery.

St. Joseph's Home, or Villa Maria, as it is also sometimes referred to, is a handsome stone mansion, with rooms that are sunny, warm and clean. It can accommodate 24 residents, most of them in private rooms with baths: men on the second floor, and women on the first floor.

Sister Ireneja, SMI, who guided us on the tour, explained that St. Joseph's is an adult care home, not a nursing home. All residents are ambulatory, capable of self-care, and require minimal nursing care. The facilities are not capable of handling senile, bed-ridden, or wheelchair patients. The residents walk to the dining room for their three meals a day, as well as afternoon snack.

Those residents who can afford a television or private phone in their room may have them. However, there are two large living rooms with televisions in each, and plenty of comfortable chairs for residents to enjoy each other's company. Bingo games are held several times a week, and occasionally a film is screened. Many residents exercise by taking walks on the grounds of the Home, and are treated by Mother Nature to the special beauties of each season.

Sister Ireneja graciously invited us to join the residents at lunch in a clean and sunny dining room. The food was very tasty and a resident who sat with us at a table for four informed us that the meals are delicious at all times.

Sister Ireneja told us a little about herself. She described the hard times she experienced in post-World War II Ukraine and Poland, and finally, her arrival in the U.S. in 1972. Her cheerful disposition belies the hardships she suffered, and her belief in God and His guidance has sustained her in difficult times.

After our tour and lunch, Sister Ireneja guided us to the main office, where we met Sister Consolate, SMI, who is the administrator of the Home and also a Registered Nurse. Soft-spoken and serene, Sister Consolate gave us information regarding admittance, cost and other matters. The cost at the present time, and subject to change is \$532 per month. These rates are controlled by the State of New York, and Medicaid is available for those who qualify. Doctor bills and medicine costs, if any, are not included in the fee and must be paid for separately.

The sisters are happy to welcome weekend visitors to St. Joseph's. This is an excellent way for prospective residents to

live in the facility, examine the Home and decide if they would like to make a permanent move. A number of people spend vacations in this resort-like rural setting. The all-inclusive daily rates for visitors are \$17.

At the present time, there are not many Ukrainian residents at St. Joseph's Home, even though it is run by Ukrainian nuns. However, there are two priests — Father John Chervinsky and Father Fetzko, the chaplain, who reside there. It was obvious that more Ukrainian residents would be desirable.

In these times, when city life — with its dangers, pollution, and often, isolation — offers little to the elderly, what could be more enticing than the prospect of living in a safe and cozy atmosphere, surrounded by the beauty of nature, and with all of one's bodily needs taken care of?

Having seen St. Joseph's Home and how it was managed, we strongly recommend that senior citizens who are making plans for the future look into all that living at St. Joseph's offers. You will be glad you did!

For further information, contact Sister Consolate, SMI, St. Joseph's Home, Table Rock, Sloatsburg, NY 10974, telephone (914) 753-2555.

Докінчення "Бери життя, яким воно є"

Так починався в них Великдень.

— Христос Воскрес! повторила Ася якимсь вже м'ягшим голосом.

Тиша, така тиша, що аж глушить.

Ася вже сама занесла до їдальні великодній кошик і засвітила біля нього свічку.

"Бери життя таким, яким воно є....."

Великдень був погідний, але холодний. Ася з церкви поїхала прямо на цвинтар. Майже біля кожного гробу авто.

Підійшла до гробів своїх найближчих. Її вітали розкішно розцвілі тюльпани.

Засвітила свічку, розкрояла свячене яйце і поділилась ним зі своїми найближчими. (Закопуючи частки в землю).

"Христос Воскрес!"

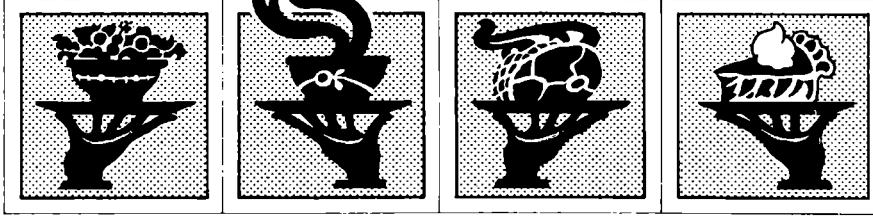
Їй сипались у вічі холодні проміння сонця.

"Бери життя таким, яким воно є..."

Востаннє кинула оком на дорогі могили і скерувала своє авто до виїзду.

Поїхала нести великодню усмішку тим, що ще більше, ніж вона, на неї СЬОГОДНІ чекали.

наше харчування

ЛУКІЯ ГРИЦІВ

ВІДСВІЖУЮЧІ ОВОЧЕВІ НАПИТКИ

ЗВИЧАЙНА ЛІМОНАДА

½ горнятка цукру
½ горнятка свіжо душеного соку з цитрини
3 і ½ горнятка холодної води

Все докладно вимішати і подавати з льодом

ЛІМОНАДА "НА ЗАПАС"

1 і ½ горнятка цукру
½ горнятка кип'ячої води
1 ложка натертої шкірки з цитрини
1 і ½ горнятка душеного соку з цитрини

Все разом змішати і переховувати в холодильнику. Якщо потрібно беремо таку пропорцію: ¼ горнятка підвищеного сиропу і ¾ горнятка холодної води, змішуємо і подаємо з льодом.

ХОЛОДНИЙ ЧАЙ З ЯБЛУЧНИМ СОКОМ

4 торбинки чаю
3 горнятка кип'ячої води
3 горнятка яблучного соку

¼ чайної ложки англійського перцю (allspice)
1/3 горнятка меду

Коли вода закипить, забрати з плити, додати чай на 5 хвилин. Викинути торбинки чаю, а додати яблучний сок, англійський перець і мід, знову підігріти на плиті мішаючи поки мід не розтопиться. Охолодити, подавати з льодом, прибрати платками цитрини.

СВІЖИЙ ПОМАРАНЧЕВИЙ НАПІЙ (Nog)

1 горнятко свіжо душених помаранч
1 ложка меду
1 яйце
2-3 куски льоду

Все разом збити у збивачці. Вийде 1 — 2 порції.

ОВОЧЕВИЙ, МАЛОКАЛЬОРІЙНИЙ НАПІЙ

1 помаранча (без шкірки), потята в куски

1 банан потятий у куски
½ горнятка молока
1 яйце
1 чайна ложка цукру або меду
2-3 куски льоду

Все разом збивати в збивачі (2 порції)

ЯБЛУЧНИЙ НАПІЙ

1 кварта яблучного соку
½ кварта ванільового морозива
¼ кварта (8 oz.) посічених ананасів (з пушки)
½ чайної ложки цинamonу

Все разом збити у збивачі поки не стане пухким.

МОРОЗЕЦЬ З БРОСКВІВ (Peach Frost)

3 зрілі броскви поділені на куски
4 ложки цукру
¼ ложки імбиру
1 горнятко цитринового шерберту (sherbet)
½ горнятка содової води без запаху

Все разом збити у збивачі, поділити у дві великі склянки, зверну на кожну склянку покласти велику чубату ложку ванільового морозива

НАПИТОК З ЙОГУРТТОМ

1 горнятко цитринового йогурту
¼ горнятка концентрованого помаранчевого соку
1 бросква свіжа або з пушки
3 куски льоду

Збити все разом у збивачі і зразу подавати (1 порція)

СЕРЕД КВІТІВ І ЗЕЛЕНІ

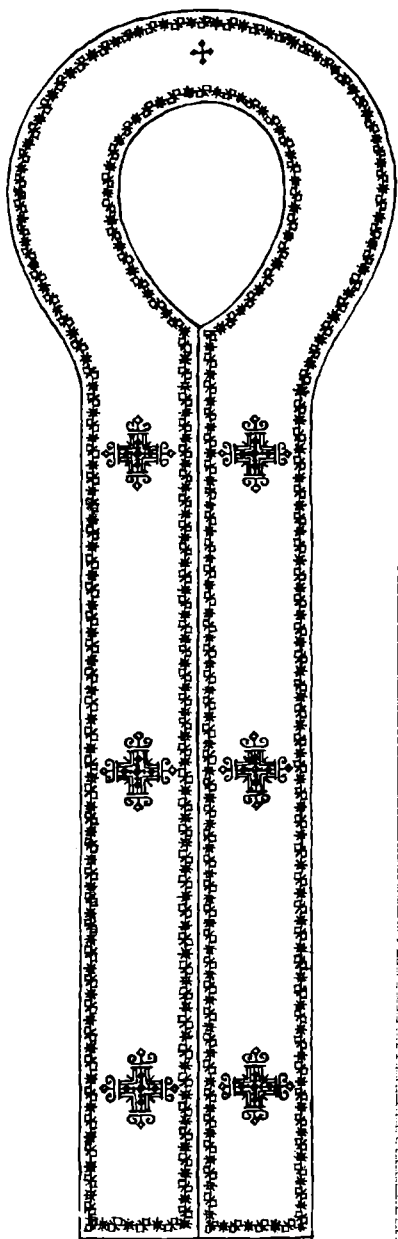
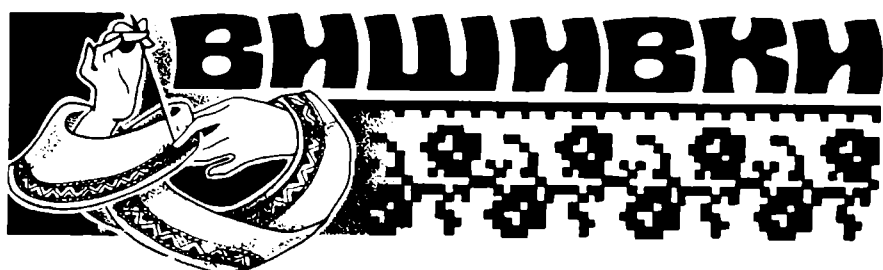
Небезпека морозів вже проминула, тепле соняшне проміння пригадує нам, що вже прийшла пора повернутися до приємної праці в городах та квітниках.

Місяці — березень і квітень це найважливіший час праці в городі. Цього року, в наслідок великих дощів, земля дуже просякла водою і це не дозволяє нам працювати в городі. Як лише кілька днів посвітить сонце і обсушить землю, тоді треба найперше зібрати все бадилля, сухе листя та інші залишки з минулої осені.

Почистити всі зимотривалі квіти з бадилля та підсипати їх свіжою землею. Як земля вже досить суха, можна її перекопувати під ярину чи квіти.

Можна також підсипати комерційно закуплену поживу з числами на упакованні 5-10-5. Тепер також є добрий час розсаджувати та розділювати зимотривалі квіти. Особливо старанно згромадити сухе листя та інше сміття з травника. Треба це сильніше граблями вискородити, так якби розчісувати траву та розбуджувати її до нового життя. Місце на травниках, де з різних причин вигинула трава і залишилися лисі плями, засівати нову траву аж при кінці квітня, якщо ще холодно то в травні, щоб земля вже трішки огрілася.

Якщо травник був підсипаний вапном "lime" в осені, не муситься його підсипати другий раз на весні. Також як трава гарна і зелена, то цього року можна не підсипати поживи. Можна це робити кожний другий рік, хоч комерційно рекомендують кожного року, але це є в їхньому інтересі.

ЕПІТРАХИЛЬ

Церковні ризи тепер дуже вживані у нашій Церкві. А як не цілі ризи, то принаймні епітрахиль.

Подаємо цікавий зразок. Вишитий на дрібній панамі або полотні.

Подвійний хрест приміщений тричі спереду. Довкола обведений епі-

трахиль вузьким узором, який поданий нижче.

Підшитий червоною сатиною або шовком.

Буковинський хрест.

Вишитий хрестиками і півхрестиками. До вишивання вживати ниток марки Д.М.Ц. Кольори: чорний ч. 310, вишневий ч. 816, жовтий ч. 743, зелений ч. 906.

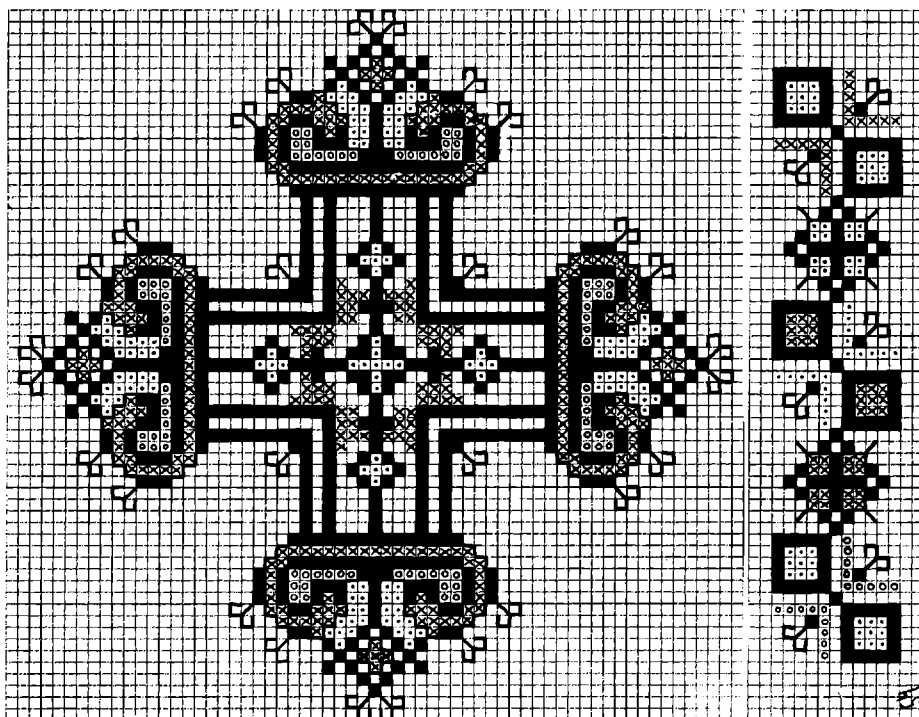

Рис. М. Винницька

чорний: ■■, вишневий: хх хх, жовтий:, зелений: оо оо.

На весні є добрий час для засаджування різних дерев, кущів, особливо рож. Саджаючи кущі, треба їх добре підлити.

Кімнатних рослин ще виносити з хати не можна. Краще здержатися до другої половини травня. Хоч соняшне проміння приємне і тепле але ночі є ще холодні. Вазонки треба докладно оглянути, помити з порошу і мшиць. Також тепер добре є підсипати їм поживу.

Нат

Широ дякую управі 17-го Відділу СУА в Маямі, Флоріда, всім членкам цього Відділу, моїм приятелям та знакомим, за Служби Божі, молитви та висказані усно чи листовно слова потіхи в часі моєї тяжкої недуги.

З цього приводу пересилаю на Пресовий Фонд "Нашого Життя" 50.00 дол. і на Український Музей 50.00 дол.,

Ольга Ковальчук

ХРОНІКА ОКРУГ

ОКРУГА ОГАЙО

ХРОНІКА за 1982 рік.

Округа об'єднує 7 Відділів, 218 членок.

ВІДДІЛ	МІСЦЕВІСТЬ	ГОЛОВА	ЧЛЕНИ
7-ий	Акрон	О. Журовська	42
8-ий	Парма	О. Павник	18
12-ий	Парма	Д. Древницька	23
33-ий	Парма	О. Демянчук	76
60-ий	Парма	Д. Еверет	7
			(тимчасово)
69-ий	Лорейн	Т. Сілецька	28
116-ий	Ірі, Па.	М. Лавоська	24

Головою Округної Управи вибрано Надію Дейчаківську. Неактивні 30-ий і 87-ий Відділи були офіційно розв'язані з уваги на старечий вік та малу кількість членок.

Управа винаймає приміщення для домівки, кімнати для двох світличок і робітні — архіву. В домівці відбуваються курси та дні зайнять.

Округа є членом Етнографічного Музею та Nationalities Services Center. 5 Відділів є членами Українського Музею в Нью-Йорку. Спільно з трьома жіночими організаціями Клівленду щороку влаштовується "Свято героїнь". Відділи беруть активну участь у святкуванні і починах громади. Продовжується традиція складання вінка на символічній могилі героїв. У вересні відбулась дуже успішна імпреза — "День Союзянки", чистий дохід з якої в сумі 2.000.00 дол. Округа переслала на Фонд ім. Олени Лотоцької.

КУЛЬТУРНО-ОСВІТНЯ ДІЛЯНКА

При Окрузі створено комісію для збирання матеріалів у зв'язку з 50-літтям Великого Голоду в Україні (звукзаписи споминів свідків) та звукзаписи споминів піонерів — засновників українського громадського життя на терені ширшого Клівленду. Комісія, яку очолила Олена Мартинюк, складається з культурно-освітніх референток Відділів, членок СУА та членок Сестрицтва при соборі св. Володимира. Комісія вже розгорнула свою діяльність.

На ширших сходинах Відділів виголошувалося доповіді, присвячені визначним постатям, відбувалося читання поезії, нарисів, гуморесок та вражін з подорожей з висвітлюванням прозірок.

7-ий Відділ: на ширші сходини, присвячені Лесі Українці, Л. Музичка приготувала програму і реферат про поетесу, С. Іваницька прочитала реферат Н. Голембйовської, вперше відчитаний на відкритті пам'ятника Л. Українки в Клівленді. Відділ спонзорує танцювальну групу "Верховина" під провідом О. Цибики.

12-ий Відділ видав другий том куховарської книжки — "Selected Ukrainian Recipes for Spring & Summer" та займався її поширенням. При Відділі існує Гурток книголюбів вже 12-ий рік. На сходинах гуртка обговорено твори Ліни Костенко — "Маруся Чурай", І. Смоля — "Неспокійна Осінь", С. Складенка — "Святослав" і "Володимир", М. Руденка — "Орлова Балка". На ширших сходинах Н. Винярска розповіла про своє перебування в Каліфорнії у мисткині К. Кричевської-Росандіч та про мисткиню як індивідуальність.

33-ий Відділ: Л. Мичковська підготовляла на сходини Відділу цікаві, обширні програми, опрацювала реферат про гетьмана І. Мазепу, читала нарис власного авторства "Під омофором Марії". М. Грушкевич виступила з доповіддю про творчість Ліни Костенко. О. Мовчан поділилась своїми вражіннями з поїздки в Україну. С. Городиська читала про життя і творчість Уляни Кравченко та спомини О. Кисілевської "На Тарасовій могилі". О. д-р І. Нагаєвський мав доповідь — особисті спогади про Митрополита А. Шептицького. Були також сходини присвячені Матері Божій і "Дневі Матері" з рефератами, читанням поезій та висвітленням прозірок з відпустових місць у Західній Європі. Відділ влаштував авторський вечір проф. Володимира Барагури.

69-ий Відділ: культурно-освітня референтка М. Пашин організувала на Округний З'їзд панель "Українська родина в минулому, теперішньому і майбутньому". Одною з панелісток була голова Відділу Т. Сілецька. На сходинах М. Пашин висвітлювала прозірки з подорожі по Україні, читала нарис про Митрополита А. Шептицького "На Капітанському Містку".

116-ий Відділ: референтка Н. Волинець доповідала на ширших сходинах про Ольгу Басараб і Олену Телігу, читала відозву СКВУ і СУА про Декаду Української Родини, опрацювала доповідь про княгиню Ольгу та про проголошення Української Незалежності 22-го Січня 1918 р. М. Дозорська брала участь у панелі на Округному З'їзді, доповідаючи про "Українську родину в минулому". Також на сходинах говорила про Українську Повстанську Армію і її 40-ліття. Р. Волинець мала доповідь про Перше Листопада 1918 р., а М. Ярема про 6-ту річницю Української Гельсінської Групи.

ВИХОВНА РЕФЕРЕНТУРА

При домівці СУА є дві світлички. **12-ий Відділ** провадить світличку два рази тижнево, яку відвідує 17 дітей, учителька — О. Цибики.

33-ий Відділ провадить світличку вже 30 років. Світличку відвідує 18 дітей, заняття раз у тиждень, учителька — М. Антонів.

8-ий Відділ влаштовує для дітей вистави "Лялькового Театру".

116-ий Відділ в Ірі провадить світличку і школу українознавства. Школа приготувала виступи учнів на святі в честь Т. Шевченка, на закінчення шкільного року та сценку про св. о. Миколая.

МИСТЕЦЬКА — МУЗЕЙНА ДІЛЯНКИ.

7-ий Відділ влаштовував покази писання писанок. Музейно-мистецька референтка Л. Музичка придбала для Українського Музею 14 нових членів.

12-ий Відділ переслав даток в сумі 500.00 дол. на Український Музей.

33-ий Відділ влаштував виставку мистецьких праць своїх членок, під керівництвом М. Кордуби; спонзорував курс "Полтавські витинанки", який провадила п-і Галат.

Управа 33-го Відділу СУА у Клівленді.

Сидять (зліва) Іванна Шкарупа, Степанія Городиська, Марія Кордуба, Ольга Дем'янчук, Ольга Городиська, Євгенія Дубас, Степанія Вільшанецька; (стоять зліва) Іванна Вовк, Александра Волошин, Мирослава Грабець, Ірина Романів, Марія Яворська, Лукія Медичька, Ірина Стахур, Дарія Кузьмин, Ірина Кашубинська, Марія Полянська.

60-ий Відділ: — членки: Джені Бокар, Дороті Еверет і Мері Федак демонстрували писання писанок та українську вишивку на міжнародніх фестивалях і в клуббах.

116-ий Відділ влаштував у великодному часі виставку вишивок і писанок у стейтовій бібліотеці, висвітлював фільм "Писанка" в кількох школах, робив показ писання писанок. Відділ подарував предмети для Українського Музею і музейної крамнички.

Під час "Дня Союзянки" переведено безперервний показ коментованих прозірок "Втрачені Архітектурні Пам'ятки Києва" та продаж видань УМ.

СУСПІЛЬНА ОПІКА

7-ий Відділ продовжує посилати стипендію до Бразилії в сумі 200.00 дол. Вислано 3 пакунки з одягом до Парагваю. Референтки А. Мала та А. Микитин відвідували і допомагали хворим.

12-ий Відділ: референтка С. Шевчук вислала декілька пачок потребуючим до Європи і Бразилії. Відділ опікується бабусею в Аргентині, також передплачує "Наше Життя" для "бабусі". Складено 50.00 дол. на пам'ятник Героям УПА.

33-ій Відділ: під проводом референток О. Городиської та І. Вовк Відділ придбав 6 стипендій до Бразилії. Висилає дитячий журнал "Веселка" до Югославії, Польщі і Бразилії. Під проводом референтки М. Яворської розгорнув акцію допомоги потребуючим, висилаючи понад 30 пачок до Європи і Бразилії. Видано на поміч поза межами США і у себе 1,504.76 дол. Складено пожертви: на пам'ятник поляглим Героям УПА 50.00 дол., на сиротинець у Філадельфії 50.00 дол., на церкву в Люрді 125.00 дол., на Пресовий Фонд "Нашого Життя" 693.00 дол. На Фонд ім. Олени Лотоцької Відділ склав 1,000 дол., а збірку від громадянства, яка дала 540.00 дол., перевела організаційна референтка С. Вільшанецька.

69-ий Відділ переслав 150 дол.: на втікачів з Польщі 75.00 дол., на залишенців в Польщі 75.00 дол.

116-ий Відділ — вислав 9 пачок до Європи та 4 пачки з одягом, книжками, взорами до Південної Америки, переслав 500.00 дол. на Фонд ім. О. Лотоцької. Референтки Відділів

несуть в потребі моральну і матеріальну допомогу хворим і самотнім старшим особам.

ПРЕСОВА ДІЛЯНКА

108 членок передплачують "Наше Життя". Референтка Округи скликала у вересні пресову нараду, в якій взяли участь пресові референтки 6-ох Відділів. Обговорено проблеми, намічено працю. В українській пресі були надруковані такі дописи: "Панель — Українська Родина — на Окружнім З'їзді СУА в Огайо" — "Свобода" 6.24.1982, "Відбудеться День Союзянки в Огайо" — "Свобода" 8.4.1982, "День Союзянки в Клівленді" — "Свобода" 11.20.1982, "Добро повертається сторицею" — "Свобода" 12.2.1982. Пресова референтка 116-го Відділу подала 3 дописи до "Нашого Життя".

До англійської преси були надіслані повідомлення і дописи про імпрези і нововидану куховарську книжку.

Членки 7-го, 12-го, 33-го і 69-го Відділів вислали листи до американських законодавців в обороні політичних в'язнів та української справи взагалі.

ІМПРЕЗОВА І ГОСПОДАРСЬКА ДІЛЯНКИ

Всі Відділи взяли участь у "Дневі Союзянки" і доказали, що вміють гарно співпрацювати. Голова Округи Н. Дейчаківська промовляла на імпрезі про безперервність і значення праці СУА, передала грамоту голові **7-го Відділу** з нагоди його 50-ліття. Багата програма і добра реклама привадили понад 1000 відвідувачів, багато не-українців. Телевізійна сітка Ей Бі Сі передавала під час вечірніх новин згадку і кадри з цієї успішної імпрези. Відділи: **8-ий, 12-ий, 33-ий, 60-ий** влаштували різдвяний базар.

7-ий Відділ влаштував "запусти" для членок з родинами, "День Батька", "Зустріч св. Миколая", показ писання писанок і продаж печива. А. Храпко подбала про обіди на імпрези.

8-ий Відділ дав виступ "Лялькового Театру" в заряді й виконанні членок в "День Союзянки", а також на "Дитячій маскараді". Дві членки, О. Кость та В. Кордуба-Бойс брали участь у панелі на Окружнім З'їзді. Відділ вислав 3 делегатки на конференцію "Українська Жінка в Двох Світах". Відбувся літній базар.

12-ий Відділ: Н. Винярска виступила з промовою "Державність, соборність — і ми" на святочнім концерті УЗО 24-го січня. Л. Кармазин очолювала комітет для підготовки і переведення "Дня Союзянки".

33-ий Відділ влаштував традиційну різдвяну зустріч для членок Відділу з родинами. В програмі зустрічі виступали: (сл. п.) редактор О. Новицький, Л. Мичковська, С. Городиська. На пікніку в городі подружжя Футеїв І. Кашубинська висвітлювала прозорки з діяльності Відділу в минулих роках. На "пампушковім вечорі" І. Кашубинська пояснювала традиції та печення пампушок, а Л. Мичковська висвітлювала прозорки з подорожі до Зальцбургу і Венеції.

60-ий Відділ: в програмі "Дня Союзянки" Мері Федак виголосила зворушливе слово "Я пам'ятаю маму", а членки приготували виставку, присвячену жінкам-піонеркам.

116-ий Відділ є членом Інтернаціонального Інституту і бере участь у місцевих імпрезах. На Міжнароднім Фестивалі Філармонії в Ірі Відділ мав свій станок з ручними роботами, печивом, перекусками, дохід з продажу яких в сумі 500 дол. був пересланий на Фонд ім. Олени Лотоцької. Господарські референтки Відділів дбали про постачання на імпрези і сходини.

Хроніку Відділів подали: 7-ий — О. Мартинюк, 8-ий — С. Жох, 12-ий — Т. Космос, 33-ий — С. Городиська, 60-ий — М. Федак, 69-ий — О. Пакуш, 116-ий — М. Дозорська.

Пресова референтка,
Н. Винярска

ВІДДІЛИ ПОЗА ОКРУГАМИ

55ИЙ ВІДДІЛ СУА, ЛОС АНДЖЕЛЕС, КАЛІФОРНІЯ

У звітному році було 45 членок. Приєднано три нові — Ольгу Яримович, Марту Матлу й Олену Тишовницьку.

Відділ відбув три ширші сходини і три сходини управи. На сходах обговорювано обіжники Централі, намічувано план праці та полагоджувано біжучі справи.

Влаштовано різдвяний і великодній базари та продаж одягу й речей домашнього вжитку.

Щоб відзначити Декаду Української Родини, відбувся чайний вечір з доповіддю "Роля жінки в християнській родині".

Не забуто про наших малят, для яких зорганізовано дитячу забаву "Чарівна казка", що була для них великою радістю. Приємно було бачити наших дітей і внуків у чарівних строях. Дитяча радість передалася всім присутнім на залі.

Референтки суспільної опіки висилали пакунки потребним у Бразилії. Також відвідували хворих.

Відділ був репрезентований на всіх більших наших імпрезах.

Софія Кривенко-Аврам,
пресова референтка

СВЯТКУВАННЯ З НАГОДИ 50-ЛІТТЯ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ В ЧІКАГО

"Пам'ятаймо завжди, що ми зорганізовані для цілей і потреб України, що ми союзянки на добровільній службі Україні!" (Олена Лотоцька)

В неділю 24-го жовтня 1982 р. в аудиторії свв. Володимира й Ольги відбувся святочний бенкет для відзначення 50-ліття започаткування праці Союзу Українок Америки в Чікаго. На запрошення голови Окружної Управи приїхала з Нью-Йорку голова СУА Іванна Рожанковська. Бенкет також звеличали своєю присутністю Владика Іннокентій Лотоцький ЧСВВ, о. митрат Орест Кулик — відпоручник Архиепископа Константина, представники громадських і церковних організацій, фінансових установ та велике число союзянок з родинами й друзями. Наспіли численні привіти. Привіт від голови СФУЖО Лідії Бурачинської відчитала програмова референтка СФУЖО й почесна голова Окружної Управи Любослава Шандра. Привіт прислала також мейор Чікаго Джейн Бирн. Програмою проводила заступниця голови Окружної Управи Галина Коленська.

Ювілейне свято розпочалось внесенням прапору та відспіванням гімну СУА у виконанні вокального тріо "Пісня". Голова Окружної Управи Евстахія Струтинська привітала присутніх та виголосила доповідь, в якій провела аналіз праці СУА впродовж 50-ти років. З особливим теплом згадала членок-засновницю, які під проводом св. п. Анни Брудної 25-го лютого 1932 року заснували перший Відділ СУА в Чікаго. Коротку доповідь англійською мовою виголосила Анна Зеліско, членка 36-го Відділу-ювілянта. Кульмінаційною точкою програми було святкове слово голови СУА Іванни Рожанковської. Спершу висловила признання 36-му Відділові, якого засновниці перед 50-ти роками, а були то часи великої депресії, дали доказ справжнього патріотизму й громадської зрілості. Висловила та-

From left: H. Skubiak, M. Hrynevych, M. Juskiw.

кож признання усім членкам згуртованим в СУА, які своєю жертвенною, скромною і часто непомітною працею причинились до розбудови організації. Завдяки їм Союз Українок Америки розгорнув широку, корисну й многогранну діяльність. Найбільшою турботою СУА є молоде українське жіноцтво, яке у великій більшості стоїть осторонь своєї громади. В тій цілі Екзекутива СУА була ініціатором конференції "Українська Жінка у Двох Світах", яка успішно відбулась в жовтні 1982 р. на "Союзівці". Закінчуючи свою доповідь, голова СУА висловила бажання, щоб подібна кон-

Президіяльний стіл. Зліва: інж. Ярослав Струтинський, Іванна Рожанковська — голова СУА, Владика Кир Іннокентій Лотоцький ЧСВВ, о. митрат Орест Кулик, Любослава Шандра — почесна голова Округної Управи, програмова референтка СФУЖО, д-р Осип Шандра, Наталія Іванів — голова УЗХ, Марія Семків — колишня голова Округної Управи. На сцені: Оксана Оришкевич (29-ий Відділ) — піаністка, тріо 29-го Відділу "Пісня" Наталка Масник, Люся Олексюк, Віра Джулинська, на дальшому плані Марія Юськів (36-ий Відділ)

50th anniversary of UNWLA
Region Chicago

ференція відбулась також у нас, на середньому заході.

За чергою Марія Наваринська, друга заступниця голови Округної Управи, відчитала коротку історію поодиноких Відділів Округу та на руки голів тих Відділів вручила відзначення. Відзначення одержали також колишні голови Округної Управи та дві членки-заступниці першого Відділу СУА в Чикаго, присутня на бенкеті Олена Круль і Вікторія Ларсон, яка проживає в Арізоні. На закінчення офіційної частини директори фінансових установ "Самопомочі" й "Певності", Роман Мицик і Юліян Куляс, у щирих словах піднесли многоліття Союзові Українок Америки. Голова Округної Управи Е. Струтинська вручила голові СУА чек на 1,000 дол. на Фонд ім. Олени Лотоцької. Деякі товариства й поодинокі особи долучували також свої ювілейні дарунки.

Після бенкету відбулася мистецька частина програми. Вокальне тріо 29-го Відділу СУА "Пісня" у складі — Віра Джулинська, Наталка Масник, Люся Олексюк проспівало три пісні: "Мати ходить на курган" муз. А. Пашкевича, "Два потоки з Чорногори" муз. Кос-Анатольського, слова Петренка, "Червона ружа" муз. І. Шамо, слова Забашти. Зіспівані голоси й гарна поява співачок у нових елегантних сукнях зробили приємне враження на присутніх. Музикально й дискретно акомпанювала Оксана Оришкевич. Мистецьким керівником тріо є д-р Володимир Кассараба.

Милою несподіванкою вечора був перший спільний виступ градуанток високих музичних шкіл скрипаля Ірини Квірмбах-Гаврик і піаністки Руті Панчук-Ріпецької, які май-

стерно й з чуттям відіграли варіації Л. Бетговена на тему української народної пісні "Іхав козак за Дунай" та "Коломийку" О. Нижанківського.

Співак д-р Іван Рудавський приємним баритоном у фортепіановому супроводі незаступимого д-р Кассараби проспівав три пісні: "Пурпурові рожі" муз. Мілера, слова Т. Курпіти, "Ой, ти дівчино" муз. Кос-Анатольського, слова І. Франка, "Мати сіяла льон" муз. Тилика, слова В. Олійника та на домагання публіки наддаток — пісню "Треба йти до осені" муз. О. Білаша, слова С. Пушика. Д-р І. Рудавський і д-р В. Кассараба своїми мистецькими виступами прикрасили вже не одну громадську імпрезу в Чикаго.

Перед і після бенкету присутні мали змогу оглянути знімки й фотоальбоми з діяльності Відділів СУА. Гарно прибрана зала, святочно прикрашені столи, дружній настрій причинилися до успіху свята.

Кілька тижнів опісля, немов спізнений ювілейний дарунок, постав новий молодечий Відділ в Чикаго, до заснування якого причинилась організаційна референтка Округної Управи Марійка Гриневич. Відділ очолила бувша пластова провідниця і виховниця Наталка Завадович. Округна Управа разом із членством Округу покладає великі надії на новостворений Відділ та бажає наймолодшим союзнянкам багато успіхів у спільній, творчій праці для добра Союзу Українок Америки і поневоленої батьківщини.

Ярослава Панчук,
пресова референтка Округної Управи

1.

2.

1. Реєстрація: Зліва Валя Хринівська — голова 101-го Відділу СУА, Христия Гаст — касирка Округової Управи
Registration table

2. 50-ліття Округу СУА Чикаго. Зліва: Теодозія Слободян — голова 36-го Відділу СУА, Евстахія Струтинська — голова Округової Управи, Галина Коленська — 1-ша заступниця голови Округової Управи, Марія Наваринська — 2-га заступниця голови Округової Управи.

3. 50-ліття Округу СУА — Чикаго. Вид на залю.
50th anniversary of UNWLA Region Chicago. View onto the hall.

4. Марія Квірмбах-Гаврик — скрипаль, при фортепіані — Рута Панчук-Ріпецька
M. Kvirmbach-Gawryk — violinist, R. Panchuk-Ripecky — pianist.

Знімки з імпрез "Садочка казок". Ірина Олексюк — виховна референтка Округової Управи (членка 29-го Відділу СУА)

"Kindergarten of Tales"

ської молоді, співпрацює з міським музеєм. Найбільшим досягненням Відділу є приєднання нових членок молодшого віку. У Відділі — 34 членки. Очолює (1982 р.) Неля Лехман.

1960 р. — в 29-му Відділі ім. 500 Жінок з Кінгрі, об'єдналося молодше жіноцтво Чикаго за ініціативою 22-го Відділу. Нарховує 40 членок, які активно працюють у різних ділянках. Найбільшу увагу зосереджено на веденні світлички під назвою "Садочок казок", яку Відділ веде вже впродовж 20-ти років. Відділ очолює (1982 р.) Оксана Ванджура.

1963 р. — 74-ий Відділ ім. Олени Теліги в західній частині міста. Від початків очолює Олена Турула. Веде широку допомогую акцію, як також співпрацює з парафією св. Йосифа. На ширших сходах провадить цікаву культурно-освітню програму.

1965 р. — 84-ий Відділ ім. Олени Степанів на далекому півдні Чикаго. Ціллю праці є допомога батькам у вихованні дітей, у плеканні рідної мови й культури. Багато уваги Відділ присвячує культурно-освітній (влаштує літературні вечори) та допомогую ділянкам. Начисляє 17 членок, а його очолює (1982 р.) Марія Ріпецька.

1968 р. — 101-ий Відділ ім. Ліни Костенко — молодечий Відділ Округу. Організує імпрези, які поширюють українську культуру поміж рідним і американським суспільством. Влаштує мистецькі виставки, як також рік-річно "вишивані вечериці". У Відділі — 33 членки. Головою є (1982 р.) — Валя Хринівська.

ЯК ТВОРИЛИСЯ ВІДДІЛИ СУА ОКРУГИ ЧІКАГО

1932 р. — 36-ий Відділ ім. Ольги Басараб на середньому півдні Чикаго. Організаторкою і першою головою була Анна Брудна. Відділ продовжує працю досі, а успіхи завдячує жертвенним членкам і піддержці парафії Рождества Божої Матері. Тепер має 21 членів, а його очолює (1982 р.) Теодосія Слободян.

1949 р. — 22-ий Відділ під назвою "Дочки України" об'єднав спершу жіноцтво давніх поселенців. До складу першої управи входили: голова — Анастасія Федуняк-Хариш, Розалія Сидорик, Надія Дзидзан та інші. З приїздом нової еміграції Відділ чисельно дуже збільшився, досягнув в 1959 р. понад 100 членів. Тоді головою була Марія Яримович, молода, енергійна, повна творчого ентузіазму. На жаль передчасно померла. Відділ влаштував і влаштує різномірні імпрези для членства й громади. Тепер це найбільший (72 члени) і найбільш активний Відділ Округу. Його очолює Марія Кецала.

1951 р. — 16-ий Відділ ім. княгині Ольги в Міннеаполіс і Сейнт Пол, Мінн. Ініціаторками Відділу були: Олена Карпак-Бенцаль, Мирослава Петришак, Валентина Яромленко. Мета праці: культурно-освітня, виховна та харитативна. Відділ має 30 активних членів. Головою є (1982 р.) Мирослава Петришак.

1953 р. — 51-ий Відділ в Мілвокі, Вискансен, ім. Олени Теліги. Влаштує різномірні імпрези, організує зустрічі україн-

1969 р. — 102-ий Відділ ім. княгині Ольги в Гемонд-Манстер, Інд. Організаторкою і першою головою була Наталка Шуя. Активність Відділу спрямована на поширення української культури й мистецтва серед нашого й американського громадянства. У Відділі 31 членка. Його очолює (1982) Ірина Куц.

1972 р. — 110-ий Відділ ім. Ольги Кобилянської в Твин Сіті, Міннесота. Членство шукає оригінальних шляхів, якими може підкреслювати своє українське походження. Організує виставки народного мистецтва, покази модерного одягу з приміненням вишивки, "вишивані вечерниці" тощо. Відділ очолює Надія Дорошак.

1972 р. — 77-ий Відділ ім. Алли Горської. Цікавиться постатями дисидентського руху. Займається також хари-

тативною діяльністю. Об'єднує 20 членок, а його головою є Валентина Косогор (1982 р.)

1978 р. — 31-ий Відділ ім. Олени Лотоцької у Вискансен Деллс, Вискансен. Об'єднує українське жіноцтво околиці. Влаштує різноманітні імпрези для своєї громади, як також для американців. Відділ є меценатом Українського Музею в Нью-Йорку. Відзначається великою жертвенністю. У Відділі 18 членів, а його очолює (1982 р.) Анна Скібіцька.

1982 р. — 6-ий Відділ об'єднує наймолодше українське жіноцтво Чикаго. Відділ організувала Марійка Гриневич, організаційна референтка Окружної Управи. Засновуючі збори відбулися 4-го грудня 1982 р. Покищо у Відділі 12 членів, а його очолила Наталка Завадович.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Дня 20-го грудня 1982 р. в Пармі, Огайо, відійшла у Вічність визначна громадянка бл. п. **Михайлина з Федевича Ставнича**, проживши довгі роки в домі своєї доброї дочки Ориси і зятя Савчака.

Покійна народилася 2-го листопада 1893 р. в Сколім, стрийського повіту. Закінчила учительський семінар і працювала учителькою на Рідних Землях, а потім в таборі втікачів у Німеччині. Приїхавши до Америки, турбувалася долею шкільної молоді. За її почином зорганізовано школу українознавства в Клівленді в 1950 р. З того часу прямо з самопосвятою віддавалася праці над українською молоддю, була зразковою вчителькою і виховницею.

Одночасно зорганізувала українське жіноцтво в 33-му Відділі США у Клівленді і була його першою і довголітньою головою. Будила у байдужих до громадської праці зацікавлення.

Зорганізувала Жіночий Збірковий Комітет "Церква в Потребі". З місячних збірок-оподаткувань переслала на руки Їх. Блаженства Отця Йосифа понад 24,000.00 дол. Покійна була глибоко релігійною. Налаждала до парафії Покрова Пресвятої Богородиці і

там Вона теж вкладала свій труд. Завжди усміхнена, призна чи то ділом чи добрим словом чи порадою rado помагала кожному.

Покійна давала багато починів для зорганізування громадського життя у Клівленді. Вона була широю патріоткою-українкою. Тому до похоронного заведення зійшлося багато громадян, щоб попрощати велику суспільну діячку.

Прощали її представники різних товариств. Від 33-го Відділу США прощала довголітня голова Окружної Управи США Ірина Кашубинська.

Прощальне слово Ірини Кашубинської:

Оце прийшли ми попрощати заслужену працівницю на громадській ниві бл. пам'яті Михайлину Ставничу, особу, якій незнаною була байдужість до справ і потреб українського народу. Всю свою силу, не жалюючи труду, ні часу, присвячувала для добра української спільноти. Не новичкою прийшла Вона до Клівленду, але як зріла, свідомо українська громадянка, вироблена і загартована у невідрадних діях праці на Рідних Землях, спершу під окупантом польським, а під час війни комуністичним і німецьким.

Не заложила Покійна рук і серед злиднів таборового життя.

В Клівленді, ще добре не запустивши коріння власного життя, зорганізувала жіноцтво у 33-му Відділі США ім. Лесі Українки. Сильні підвалини дала Покійна Відділові, як член засновник і перша голова, так, що сьогодні у 30-ліття праці ми маємо з чим стати перед громадою. Її енергія, запал і самопосвята піддержували і допомагали завершити працю Комітету Побудови великого пам'ятника найбільшій українській поетеси Лесі Українки в городах Національних Культур.

І зовсім правильно і заслужено

говорено про Покійну, що Вона була душею і мотором Комітету. Якщо б Покійна не зробила нічого більше за те, то та її праця в історії української еміграції буде записана великими буквами.

Зі жалем пращаємо Тебе Дорога Провіднице і з болем серця замість почеси ювілейної грамоти складаємо, що нам і Тобі найцінніше — грудку рідної землі зі Золотоверхого Києва.

Вільна земля Вашингтона хай буде Тобі легкою, а між нами Вічна Пам'ять.

Степанія Городиська,
пресова референтка

12-го грудня 1982 р. відійшла від нас у Вічність **Ольга Голово**. Остала в смутку доньку Валю, зятя Кирила, четверо внуків і правнучку.

О. Голово народилася в Києві — Україна 6-го листопада 1898 р. Під час війни перебувала в німецьких лагерьх тяжких робіт. В 1933 р. в Україні страшила двох братів, що згинули від голоду. В 1947 р. приїхала до Америки разом зі своєю донькою Валею. Вона не забула своїх знайомих та приятелів українців з лагерьу. Хоч мало знала англійську мову, виповняла папери, щоб спровадити українців до Америки. Спровадила около 10 родин

— приблизно 40 людей. В тому числі: родина інженера Вадима Запоріжця, д-ра Степанова, Федора Попенка, д-ра Івана Моєсенка, інж. Гайворонського. Оскільки могла, всіх влаштувала на працю і знаходила мешкання.

Скромна-тиха О. Головка не знаючи добре англійської мови, як тільки могла, помагала українцям приїхати у вільний світ.

Ольга Головка була членкою Українського Конгресового Комітету, та членкою 105-го Відділу Союзу Українок Америки в Статен Айленді.

Марія Левицька

Уроджена в Києві 21-го серпня 1899 р. **Віра з Хижняків Теодорович** померла 25-го червня 1982 р. у Трой. Після парастасу 28-го серпня прощали її Тетяна Дурбак від Окружної Управи СУА Південного Нью-Йорку, над могилою 29-го серпня голова 114-го Відділу СУА О. Олековська. Покійна закінчила учительську семінарію в Києві, працювала медсестрою під час Першої світової війни, з вибухом революції в 1917 р. включилася в будівництво української державности як секретарка С. Петлюри, першого голови Українського Військового Комітету, секретаря військових справ уряду Центральної Ради, пізніше Головного Отамана Військ УНР. У Штабі Дієвої Армії пізнала поручника УСС Павла Теодоровича і 11-го лютого 1920 р. одружилася з ним. При кінці 1920 р. переїхала до Галичини, де проживала в Словіті. Її чоловік виїхав до Югославії, де закінчив богословські студії та став душпастирем Дев'ятини в Боснії. Вона переїхала туди, була зразковою матір'ю для сина й чотирьох доньок, ревно помагала в парафії, заснувала й вела школу, читальню "Просвіти", як медсестра помагала лікувати парафіян.

З приводу смерти моїх доньок **Люби Мороз** у грудні 1954 р. і **Зеновії Гладчук** 27-го квітня 1969 р. складаю 50.00 на Пресовий Фонд "Нашого Життя" і 50.00 дол. на Український Музей,

мама Марія Мороз-Сосняк,
членка 119-го Відділу СУА, Йонкерс, Н.Й.

В 1929 р. о. П. Теодорович переїхав до Галичини, душпастирював у Желехові, потім у Ріпневі, повіт Кам'янка. Тут паніматка Віра вложила багато праці в культурно-освітнє життя парафії, була членкою Союзу Українок.

В 1944 р. переїхала з родиною до Німеччини, в 1947 р. до Америки, де спершу осіла в Філядельфії, пізніше в Трой, де прожила 33 роки. Вона заснувала в Трой 114-ий Відділ СУА, була 2 роки його головою. Вона плекала народне мистецтво, заохочувала до цього союзнянок, збирала вартісні речі до Українського Музею в Нью-Йорку, заохочувала писати листи до політ'в'язнів у СССР, сама написала їх багато. Любила читати книжки, залишила велику бібліотеку, заохочувала союзнянок до книгочитання, позичаючи їм книжки. Була незвичайно скромна, нерado розповідала про свою працю в Києві, в Югославії та в Галичині. Глибоко побожна, часто служила до Служби Божої, почитала Богородицю, як Покровительку України. Залишила 5 дітей, 12 внуків і 15 правнуків. Чи не варт видати книжку про наших багато заслужених паніматок, що були правою рукою парохів і так багато

працювали для українського народу, як Покійна? Нехай пухом буде сп. п. Вірі Теодорович, патріотці України, вільна американська земля! Вічна їй пам'ять!

(І.Д.)

Ділимося сумною вісткою з членством Об'єднання Українок Бельгії та з українським громадянством, що 2-го січня 1983 р. відійшла у вічність на 64-му році життя **сп. п. Анна Костишин** з дому Урсуляк. Вона народилася в селі Саднава, станіславівського повіту, Західня Україна. Покійна була довголітньою активною членкою Відділу, довголітньою передплатницею журналу "Наше Життя". Покійна допомагала в жіночому Відділі, завжди виконувала всі громадські завдання і обов'язки, жертвувала на церковні і національні цілі та різні збірки.

Залишила в смутку чоловіка Дмитра К., дочки Зосю і Олю, зятя, синів Зенка і Михайла, невістку і семеро внуків. Похорон відбувся 6-го січня 1983 р. в Ковокам, Бельгія. Похоронив отець д-р Б. Курилас. Хай чужа земля буде їй легкою, а пам'ять вічною.

ПОДЯКИ

Щиру подяку складаємо **Мирославі і д-рові Денисові Стаховим** за їх безкорисне влаштування української виставки і доповіді про різдвяні звичаї на нашій "Ялинці". Неприйнятий гонорар 100.00 дол. складаємо на Український Музей.

Управа і членки 13-го Відділу СУА, Честер

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

Для вшанування пам'яті наших незабутніх і дорогих батьків, **бл. п. Івана Белея** в 25-ту річницю його смерти та в 10-ту річницю смерти **бл. п. Юліяни Белей**, складаємо 200.00 дол. на Український Музей,

Люба Домбчевська з родиною, Рочестер, Н.Й.

Дарія Чайковська з родиною Лос Анджелес, КА

В світлу пам'ять нашої дорогої мами **бл. п. Евфрозини Федьків** складаємо 100.00 дол. на потреби Українського Музею в Нью-Йорку,

Діти

В пам'ять мужа **д-ра Сави Никифоряка** складаю 100.00 дол. на Український Музей,

Анна Никифоряк

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Ірени з Шухевичів Любчак** складаю 100.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку,

Галина Баландюк

В світлу пам'ять **Петра Сміндака** складаємо 100.00 дол. на Український Музей,

Антін і Віра Шумейки

В "Нашому Житті" за лютий 1983 р. на сторінці 36 в рубриці "Замість квітів на Український Музей" подано перекручене прізвище **сл. п. Лідії Гречаник Джентіле**, чим спричинено велику прикрість родині трагічно померлої. Подаємо нотатку у правильному звучанні. Просимо вибачити.

В пам'ять трагічної смерти нашої улюбленої доні **Лідії Гречаник Джентіле** складаємо 30.00 дол. на Український Музей,

Батьки, брат з дружиною і муж

Замість квітів на могилу **бл. п. Мирослави Кульчицької-Морозової**, моєї першої вчительки у школі вправ Українського Педагогічного Товариства у Львові, складаю 30.00 дол. на Український Музей у Нью-Йорку.

Дарія Ватинович

Вшановуючи пам'ять **Дади** — **інж. Богдана Рака** борогого швагра і вуйка складаємо "на писанку" для Українського Музею 25.00 дол.

Марта, Стах і Андрій Яроші

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Михайла Чайківського** з Нью-Гейвен, Конн. зложили на Український Музей:

Ліда і Володимир Фіцаловичі — 50.00 дол., **Слава і Йосиф Яхницькі** — 10.00 дол., **Василь Білинський** — 10.00 дол. **Разом 70.00 дол.**

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Наталії Ходновської**, після похоронних відправ зложили на Український Музей:

Лідія і Дамян Гечі — 20.00 дол., **Дарія і Василь Оріховські** — 10.00 дол., **Галина і Ростислав Ратичі** — 25.00 дол. **Разом 55.00 дол.**

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Ольги Головки**, почесної членки 105-го Відділу і мами нашої членки **Валі Геймур**, складаємо на Український Музей 50.00 дол. Опечаленій п. Валі і Шановній родині висловлюємо наші глибокі співчуття,

Членки 105-го Відділу СУА, Ст. Айленд

В пам'ять **бл. п. м-р. Лева Вербенця** складаю 50.00 дол. на Український Музей,

Мирослав Ключас

З приводу смерті моїх доньок **Люби Мороз** у грудні 1954 р. і **Зеновії Гладчук** 27-го квітня 1969 р. складаю 50.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя" і 50.00 дол. на Український Музей,

мама Марія Мороз-Сосняк, членка 119-го Відділу СУА, Йонкерс, Н.Й.

В пам'ять Дорогої Теті **Софії Татомир** складаємо 50.00 дол. на Український Музей,

Марта і д-р Омелян Лукасевичі

ДАРУНКИ ДО КОЛЕКЦІЇ ФОТОГРАФІЙ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ:

сл.п. А. Кізіма — 6 світлин,
Софія Вацик — 1 світлину,
сл.п. І. Любчак — 1 альбом 50-ліття Пласту,
д-р Е. Юхновський — 10 світлин,
Люба Волинець — 1 світлину,
Евгенія Дубас — 14 світлин,
Марта Гайдук — 2 світлини

ДАРУНКИ ДО БІБЛІОТЕКИ

д-р З. Сивак — 1 копію книжки,
Централя СУА — 3 журнали,
Марія Ржепецька — 3 книжки,
Уляна Дячук — 1 книжку,
Н. Коровицька — 1 копію книжки.

ДАРУНКИ ДО КРАМНИЧКИ:

Анна Зелік (82-ий Відділ СУА) — 5 ляль в народних одягах,

Лідія Бук — 1 серветку,
Оля Гірна (82-ий Відділ СУА) — 7 дерев'яних писанок, 2 різьблені горнятка, 1 дерев'яну тарілочку, 2 ножики до листів.

У грудневу числі "Нашого Життя" зайшла помилка, **Вп. п. Оксану Мошинську, голову 38-го Відд. СУА** в Денвер зачислили ми до 47-го Відділу СУА, просимо вибачення і ще раз щиро дякуємо за блюзочку і фартушок.

Щиро дякуємо,
Христина Певна,
завідуюча крамничкою

В світлу пам'ять **Анни Ліщинської**, що померла 21-го листопада 1982 р. в Україні, сестри нашої членки **Марії Дозорської**, складаємо 50.00 дол. на Український Музей,

Членки 11-го Відділу СУА в Ірі, Па.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. проф. Самоїла Мухина**, мужа нашої членки, на Український Музей зложили: **71-ий Відділ СУА** — 12.00 дол.; по 10.00 дол. — **Василь і Галина Гаврилюки, Володимир і Галина Білики**; по 5.00 дол. — **Євгенія Рубчак, Стефанія Цьолко і Катерина Коць**; 3.00 дол. — **Марія Куца. Разом 50.00 дол.**

В пам'ять **бл. п. Софії Котис**, довголітньої членки і голови 65-го Відділу СУА в Нью-Бронсвік, на Український Музей зложили: по 10.00 дол. — **Євгенія і Марія Цісик, Марта Цимбаліста і Наталка Головінська. Разом 30.00 дол.**

Замість квітів на могилу в пам'ять **бл. п. Софії Котис** зложили на Український Музей в Нью Йорку 30.00 дол.

інж. Орест і Лідія Глюти

Замість квітів в пам'ять **бл. п. Юрія Чорного** складаємо 25.00 дол. на Український Музей.

Галина Лукашевська і Іванна Баранецька

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Лесі Слободян** складаємо 20.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку, а опечаленій родині висловлюємо наші щирі співчуття,

Володимир і Христина Зарицькі

В пам'ять нашої незабутньої сестри-швагрової, **бл. п. Анастасії Мрочко-Качмарик** складає 25.00 дол. на Український Музей,

М. Глушок

Замість квітів на могилу **сл. п. Дмитра Котка**, диригента, композитора і в'язня советського конц-табору, складаємо на Український Музей 20.00 дол.

Оксана і Лев Щури

У другу болючу річницю смерті моєї Незабутньої Мами, **бл. п. Євгенії з Петриків Храпливої**, складаю передплату "Нашого Життя" для "бабусі",

Лєся Храплива-Щур

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Миколя Савицького** складаємо 25.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя". Всій Родині складаємо глибокі вислови щирого співчуття,

Оленка і Володимир Шиприкевичі

Для вшанування світлої пам'яті **Миколи Савицького** складаю 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя". Шановній Родині висловлюю щирі співчуття,

Олександра Кіршак

78-ий Відділ СУА у Вашингтоні сердечно дякує **Славі Оришкевич** за її щедрий даток 100.00 дол. який зложила Відділові як вияв вдячності за моральну піддержку в тяжких хвиликах її смутку.

В світлу пам'ять **д-ра Петра Оришкевича** Відділ персилає 25.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя".

В пам'ять **бл. п. Софії Котис** зложили на Український Музей 25.00 дол.

Галина Лукашевська і Іванна Баранецька,

В пам'ять нашого приятеля **інж. Романа Войтовича** складаємо 25.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку,

Олена і Володимир Шиприкевичі

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Наталії Ходновської** складаємо 20.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку, а Родині висловлюємо наше глибоке співчуття,

Марія і Роман Борковські

В пам'ять **бл. п. Іванни Білінської**, мами моєї кузинки Люби Крупи, жертвуємо 25.00 дол. на Український Музей,

Ярослава Левицька з донькою Вірою

Замість квітів на свіжу могилу **д-ра Антона Перегінця** складаємо 25.00 дол. на потреби Українського Музею,

Іванна і Мирослав Мартинці

Замість квітів на свіжу могилу **д-ра Романа Патрила** на Український Музей складаю 10.00 дол. а родині висловлюю глибоке співчуття,

Олена Качала

В пам'ять моїх дорогих — мами **Емілії з Коссаків Кічоровської** та брата **д-ра Романа Кічоровського**, складаю в сумну річницю 10.00 дол. на Український Музей,

Марія Татарська з родиною

Замість квітів на могилу **бл. п. Наталії Ходновської** складаємо 10.00 дол. на Український Музей,

Юлія і Володимир Панькові

У світлу пам'ять **бл. п. В. Знаєнка**, мужа д-р Мирослави Т. Знаєнко, складаємо 10.00 дол. на Український Музей.

В. і Л. Фіцаловичі

Замість квітів на свіжу могилу нашої бувшої членки **Наталії Ходновської** складаємо 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а Родині висловлюємо найщиріші співчуття,

89-ий Відділ СУА, Кергонксон, Н.Й.

Замість квітів на могилу **сл. п. Станислави Гевак** мами Роми Оленської, членки 119-го Відділу СУА в Йонкерсі, складаємо 25.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а п. Ромі, мужеві і синові висловлюємо щирі співчуття,

Управа і членки 119-го Відділу СУА

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Наталії Ходновської** зложили після похоронних відправ на Пресовий Фонд "Нашого Життя":

50.00 дол.: Іванна і Олег Ратичі;
по 10.00 дол.: Анна і Люба Ратич, Марія і Михайло Слободяни, Євгенія Цісик;

На Український Музей:

по 25.00 дол.: Галина і Ростислав Ратичі;

20.00 дол: Лідія і Дамян Гечі;

10.00 дол.: Дарія і Василь Оріховські.

Родина щиро дякує жертводавцям.

Вшановуючи світлу пам'ять учительки **бл. п. Софії Котис**, замість квітів на свіжу могилу, її бувші учениці зі шкіл в Перемишлі, зложили на Стипендійний Фонд до Бразилії 70.00 дол.

По 10.00 дол.: Олена Артющенко (Чикаго), Емілія Балабан (Нью-Йорк), Степанія Балко, Іванна Гринь, Ольга Платош-Стеткевич (усі з Гартфорду), Марія Пришляк, Мирослава Савчак (Нью-Йорк).

В пам'ять **бл. п. Наталії Ходновської**, Матері нашої членки Лесі Ощудляк, на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя" зложили:

по 10.00 дол.: Марта Цимбаліста, Оля і Ярослав Городецькі, Оля Яцишин, 65-ий Відділ СУА;

по 5.00 дол.: Тамара Панкевич, Наталка Головінська, Марія і Мирон Гатали.

Разом: 55.00 дол.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Софії Котис**, матері нашої фундаторки д-р Ярослави Грабович, складаємо 55.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а Родині висловлюємо глибоке співчуття.

Членки релігійного й культурного осередку імени св. Андрія, Норт Порт, Фльоріда

В першу болочу річницю смерті моєї незабутньої дружини **бл. п. Стефанії Абрагамовської Кібюк** складаю 25.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя",

Александр Кібюк

Замість квітів на могилу **бл. п. Олександра Аскольда Гладкого** складаємо 20.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя",

Александра, Евген, Андрій Лятишевські

У світлу пам'ять редактора **Осипа Новицького** складаємо 20.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя",

Ігор і Марія Зубрицькі

На Конференції "Українська Жінка у Двох Світах" зустріли ми наймолодших учасниць на панелі "Жінка завтрашнього" Модератором була Лєся Слободян. Минуло чотири місяці від того часу і всіх нас вразила вістка про нещасливий автомобільний випадок, що стався 2-го лютого 1983 р.

Сл. п. Лєся Слободян вертаючися автoм з праці додому у Нью-Бронсвік поховзнула на замерзлій дорозі і так нещасливо вдарила головою, що вже не відискала притомности та померла впродовж одного тижня.

Була вона активною пластункою. Налєжала до Пласту від наймолодших років. Постійно їздила влітку на пластові

Вшановуючи пам'ять померлих **бл. п. Анни Ратич, бл. п. Томи Кордуби й бл. п. Михайла Муращука**, складаємо 20.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя",

Евгенія й Михайло Лєськові

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Миколи Савицького** складаю 15.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а Вп. Родині складаю щире співчуття,

І. Качмарська

Прошу прийняти від мене скромну пожертву 15.00 дол. у пам'ять моєї Дорогої Мами **бл. п. Юліяни Белей** на передплату "Нашого Життя" для "Бабусі",

Люба Домбчевська

Замість квітів у пам'ять **бл. п. Софії Котис** складаємо на Пресовий Фонд "Нашого Життя" 10.00 дол.,

Франя і Василь Стеки

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Олександра Гладкого** складаю 10.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя". Родині складаю щире співчуття,

Анна Рубчак, Чикаго, Іл.

В пам'ять моєї незабутньої Мами **бл. п. Наталії Ходновської** складаю 50.00 дол. на 65-ий Відділ СУА в Нью-Бронсвіку, Н. Дж. і 50.00 дол. на 89-ий Відділ СУА в Кергонксоні, Н. Й.,

Нестор Ходновський з Родиною

Замість квітів на свіжу могилу **Миколя Савицького** незабутнього мужа нашої членки Марусі, складаємо 10.00 дол. на видання дитячої книжки з нагоди 1000-річчя Хрищення Руси-України.

Управа і членки 64-го Відділу СУА

УВАГА!

УВАГА!

Просимо дописувачів, тих, що присилають датки на різні цілі подавати виразно імена і прізвища, в обох мовах. Найкраще було б писати на друкарській машинці.

табори, в останніх роках працювала також виховницею у Пластовій Станиці, в Нью-Бронсвік. Вона, як її сестри, посвятилася праці з новацтвом, була взірцевою новацькою виховницею а в 1982 році була коменданткою новацького табору на "Вовчій Тропі". Брала участь у ЮМПЗ 82.

В часі несподіваної смерті Лєся була курінною дуже активного куреня старших пластунок "Чортополохи" і згодилася зі своїм куренем до переведення Свята Весни в 1983 р.

Громадське вироблення, що його набула в Пласті проявила Лєся Слободян своєю участю в панелю на Конференції 2-го жовтня. Зі смутком і жалем прощали їй не тільки члени "Пласту", але й усі ми, які так недавно раділи, що доростає молода надійна громадянка. **Вічна їй пам'ять!**

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

С. ШВАК

КВІТЕНЬ

Ходить квітень по землі,
Ходить, не дармує,
Він по горах і лугах
Квіточки малює.

Із села він до села
З легіт-вітром мчитьсья,
І доріжки устеля
Із шовку-травиці.

По доріжці-килимку
Росяна стежинка,
Де по квіти до гайку
Бігала Маринка.

АНАТОЛІЙ КАМІНЧУК

КОТИКИ

Сонце по діброві
Ходить, як лисичка.
Котики вербові
Жмурять жовті вічка.
Вже не хочуть спати,
Хоч і трішки сонні,
Гріють лапенята
На яснім осонні.

ЛЮБОВ ЗАБАШТА

ЛЕЛЕКИ

Лелеченько, лелеко,¹
Весна вже недалечко,
Давно на нашій хаті
На тебе жде гніздечко.

Лелеченько, лелеко,
Дивись, не заблудися,
У нашому обійсті²
Весною зупинися.

І сів-таки лелека
В старе своє гніздечко.
Лелеченько, лелеко,
Вже й осінь недалечко.

Вже крила підіймають
Малі лелеченята,
Цибато³ виступають
Біля моєї хати.

Невже й вони з тобою
Полинуть теж із двору,
Де Африка далека, —
За синє-синє море?

ПОЯСНЕННЯ МАЛОВІДОМИХ СЛІВ:

- 1) лелека — бузько (stork)
- 2) обійстя — господарське подвір'я (farm yard)
- 3) цибатий — довгоногий (long legged)

СВІТАНОК Ч. 4.

ПАРАСКА АМБРОСІЙ

КВОЧКА

Ось травиця дрібнолиста,
На ній квочка гребениста.

І курчаток двадцять п'ять
Біля матінки сидять.

А пушок на них м'якенький
Сірий, білий та жовтенький.

Гарно в мамі під крилом
Їм ховатися гуртом!

ЧОГО КУРКА ДИВУЄТЬСЯ

В теплім сонечка промінні
розцвітають дні весняні.
Курка сидя¹ біля грядки,
узялася за порядки:
чистить нігті, гладить пір'я.
На подвір'ї царить² тиша,
вітрець ледве-ледве дише,
бо здивований і він,
чом не лізе Гриць на тин,³
чом Микола та Андрій
не вступають з Мурком в бій
Щезли хлопці, куди ділись?
Мов крізь землю провалились.
Дивна справа, бо й Оксанку
теж не бачила від ранку.
Дуже в курки слабкі нерви.

Дума⁴ курка без перерви:
Мабуть вже не дочекаюсь,
не спочину, аж дізнаюсь,
куди ділись усі діти.
Годі, годі так сидіти!
Ну й нервується чубата:
Де ж Оксанка і хлоп'ята?
В тім здавалось щось Чубатій,⁵
наче діти сидять в хаті...
Підлетіла й зирк⁶ в віконце,
Що це? Що це? Може сон це?
За столом хлоп'яток трійка —
Гриць, Микола та Андрійко —
дуже чисті, гарно вбрані,
щось показують Оксані.
А що? — Треба придивиться,

от і ціла таємниця.
Курка пильно придивилась —
і ще трошки — і зомліла б:
всі тримали у руці
по червоному яйці.
Гарні яйця, кольорові,
хто їх зніс — такі чудові?
Може курок-чарівниця
з-за морів і з-за границь
понавозили сюди?
Не минути нам біди!
Фе, чубата, розум май
і таке запам'ятай:
що твої яечка люди
на Великдень красять всюди,
називають їх вони —
писанки і крашанки.

ПОЯСНЕННЯ МАЛОВІДОМИХ СЛІВ

- 1) сидя — сидячи (sitting);
- 2) царити — панувати (to dominate);
- 3) тин — огорожа, пліт (fence);
- 4) дума = скорочено думає;
- 5) Чубата — тут курка з чубком пір'я на голові (crest);
- 6) зирк — глянути (to look)

Рис. Ельмира
Геруляк

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Бруклін 31 січня 1983 р.

21 ВІДДІЛ СУА БРУКЛІН, НЬЮ-ЙОРК

30-го січня 1983 р. відбулися річні загальні збори 21-го Відділу.

Від Головної Управи СУА завітала Анастасія Вродин.

Вибрано нову управу в такому складі:

Емілія Ройовська — голова, Марія Буліч — заступниця голови, Марія Гусаковська — секретарка, Марія Світій — касирка

Референтки:

Марія Рейнарович — культурно-освітня, Текля Шайда — імпрезова, Ірена Кордуба — суспільної опіки, Марія Гусаковська — пресова, Ольга Подусовська — організаційна

Господарські — референтки:

Параскевія Козяк, Анастасія Теребецька, Марія Бартосевич

Контрольна Комісія:

Оксана Богданович — голова, Марія Бартосевич, Лілі Скібен — члени.

Марія Гусаковська,
пресова референтка

33-Й ВІДДІЛ СУА ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ КЛІВЛЕНД, О.

Річні загальні збори відбулися 6-го лютого 1983 р. Управу вибрано в такому складі: О. Демянчук — голова, І. Кашубинська — заступниця голови, Л. Медицька — заступниця голови, І. Шкарупа — секретарка, Л. Медицька — касирка і фінансова секретарка. Референтками вибрано: О. Сушків — пресова, Л. Волошин — організаційна, Л. Мичковська — культурно-освітня, М. Кордуба — мистецька, А. Тарнавська — виховна, Д. Кузьмін — В. Лялюк, І. Стахур — суспільної опіки, А. Мачалаба, І. Романів, М. Полянська, Ю. Гнилка, М. Юрків — господарські, І. Вовк, О. Городиська — стипендій, З. Ярош — касирка садочка. Контрольна Комісія: М. Грабець — голова, В. Смаль-Стоцька, М. Сидір, Е. Воляник, А. Глинська. Від Окружної Управи присутньою була голова Округи Н. Дейчаківська.

Іванна Шкарупа,
секретарка

73-Й ВІДДІЛ СУА, БРИДЖПОРТ, КОН.

Загальні збори відбулися 12-го грудня 1982 р. Склад вибраної управи: Анна Голик — голова, Леся Вучек —

заступниця голови, Мирослава Чубата — секретарка, Галина Тромса — касирка. Референтки: Тамара Пеленська, Стефанія Бабій — культурно-освітні, Марія Цап — імпрезова, Анна Гомик — зв'язків, Марія Болонна — суспільної опіки, Ярослава Ковач, Надія Чубата, Марія Герич, Юлія Бура, Марія Пелешук — господарські, Ольга Сусла і Леся Вучек — пресові, Стефанія Бабій — організаційна, Олександра Шуст — музейна. Контрольна Комісія: Марія Сливінська, Марія Онишко, Наталія Шуст.

Ольга Сусла,
пресова референтка

84-Й ВІДДІЛ СУА, ЧІКАГО, ІЛ.

Загальні збори відбулися 6-го березня 1983 р. Присутньою була голова Округи Евстахія Струтинська. Вибрано управу: Марія Ріпецька — голова, Оксана Мурська — заступниця голови, Марта Гайдук — секретарка, Стефанія Шандра — касирка. Референтками стали: Володимира Демус — культурно-освітня, Віра Боднарук — імпрезова, Уляна Павлинська — музейно-мистецька, Марія Дорожинська — пресова, Тетяна Шпур — суспільної опіки, Туня Грод, Ольга Стефанська, Антоніна Шкірпан — господарські. Контрольна Комісія: — Надія Хойнацька, Катерина Черняк, Гельга Мізь.

Марія Дорожинська,
пресова референтка

89-Й ВІДДІЛ СУА, ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ, КЕРГОНКСОН, Н.Й.

Річні загальні збори Відділу відбулися 19-го лютого 1983 р. Окружну Управу репрезентувала Надія Савчук.

Управу вибрано в такому складі:

Стефанія Барановська — голова, Анна Слободян — заступниця голови, Лідія Яців — секретарка, Агнес Хоманчук — касирка.

Референтки: Софія Барусевич — організаційна, Ярослава Аврамчук — культурно-освітня, Дарія Хухра — виховна, Емілія Реннер — суспільної опіки, Зеновія Ковальська, Дарія Стасюк, Льоля Савеська — імпрезові, Ольга Денисенко — пресова, Зеновія Гулей — музейно-мистецька, Марія Круг, Еріка Александрович — господарські, Софія Барусевич — зв'язків.

Контрольна Комісія: Магдалина Квас — голова, Ярослава Крижановська, Александра Яців — члени. Дарія Горняткевич — повідомляє про сходи.

Ольга Денисенко,
пресова референтка

СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ "НАШЕ ЖИТТЯ" ЗА ЧАС ВІД 1-ГО ЛИПНЯ ДО 31-ГО ГРУДНЯ 1982 Р.

500. дол.
33-й Відділ СУА — Cleveland

130. дол.
26-ий Відділ СУА — Detroit

По 100. дол.
Округа New Jersey — День Союзанки
102-ий Відділ СУА — Munster
1-ий Відділ СУА — New York
Люба Шеремета — Chicago

По 50. дол.
59-ий Відділ СУА — Baltimore
36-ий Відділ СУА — Chicago
102-ий Відділ СУА — Munster
Ольга Ковальчук — Miami Beach

30. дол.
Надя Костик — Nyack

По 25. дол.
Ольга Женецька — Yonkers
Р. Медвід — Detroit
О. Гаврилук — Silver Spring
Анна Варчак — Yonkers
Люба Крумшин — Yonkers
Соня Крумшин — Yonkers
Іванна Гентош — Philadelphia

По 20 дол.
Стефанія Дуб — Warren
О. Нагірна — Maspeth
34-ий Відділ СУА — Chicago
К. Надяк — Montreal

17. дол.
Інна Місенко — Dalton

15 дол.
А. Федорак — Buffalo

По 12 дол.
Катерина Коленяк — Kingston
В. Іванків — Los Angeles
Юлія Сквіртнянська — Woodhaven
Тамара Наболотна — Venice
Марія Булавка — Baltimore
Е. Ліщинська — Toronto
Рома Опачевич — Toronto
Г. Левицька — Toronto

По 10 дол.
Наталія Залуцька —
Округа — Detroit
26 Відділ СУА — Detroit
17-ий Відділ СУА — Miami Beach
17-ий Відділ СУА — Miami Beach
Наталія Фединська — Indianapolis
Анна Стецюк — Parma
Марія Футей — Parma
Віра Кушнір — Yonkers
Мирослава Кусьо — Granby
17 Відділ СУА — Miami Beach
Л. Неліпа — Toronto
Ірена Козаченко — Detroit
Стефан Тимків — Salisbury
Ірена Дзедзек — Maplewood
Ірена Віршук — Coscob
Євшан Книгарня — Montreal
Лідія Кучерська — Brooklyn

По 7 дол.

Лідія Геча — Plainfield
Ольга Мицик — Chicago
О. Мовчан — Macedonia
Марія Кіндрат — Rochester
Ярослава Рубель — Bayside
Ірена Медуха — Philadelphia
Ірена Дорожинська — Woodside
Ярослава Гапій — Glen Spey
Остап Миськів — Alliquippa
В. Никифорук — Jackson Heights
Стефа Ліськевич — Warren
Ірена Качанівська — Philadelphia
М. Цирик — Toms River
Константина Дуб — Piscataway
Н. Антонишин — Toronto
О. Филипович — Philadelphia

6 дол.

С. Стечишин — Saskatoon

По 5 дол.

Дарія Гаврилук — Montreal
Ярина Гарасовська — Chicago
Марія Смішкевич — Kerhonkson
Н. Бодарева — Tenaflly
Анна Стельмах — Baltimore
Марія Штайнберг — North Port
Ірена Ничай — Bayonne
Оксана Мельникович — Overland
Марія Ярмолук — Somerset
Александра Раковська — Jamesville
Оксана Сидорак — Hillsboro
Ольга Амброзьяк — Minneapolis
Люба Тимчук — New York
Фаліна Кульчицька — Hamtramck
Галина Король — Goton
Теодора Хариш — Baltimore
Зеновія Зарицька — Plainview
Юліяна Гробельська — Kenoga
Катерина Макух — Myrtle
Марія Горук — Montreal
М. Мамчин — Winnipeg
К. Горбачевська — Montreal
Анна Вітрак — Amherst
М. Чуцман — Toronto
Євгенія Савка — Edmonton
Євгенія Федай — Toronto

По 4 дол.

Іванна Ничка — Glen Spey
Осипа Смішкевич — Newark
А. Богонна — Mt. Clemens
Марта Білінська — E. Hanover
Люкія Медицька — Parma
Ярослава Хархаліс — Toronto
Г. Снігурович — Winnipeg
Ольга Курило — Saskatoon
Софія Куца — Toronto
Мирослава Паркасевиц — Winnipeg

По 3 дол.

Люба Артимишин — Woodside
Омелян і Дарія Шепаровичі — New York
Ярослава Кравчук — Stratford
Юлія Захарія — E. Meadow
Ольга Гафткович — Hartford
Люба Мосевич — Jersey City
А. Мостович — Calgary
Е. Микитюк — Montreal
Люба Сілінська — Montreal
П. Дерен — Irvington

Від Редакції

Редакція не приймає матеріалів не підписаних авторами та застерігає за собою право скорочувати статті та правити мову.

Статті, підписані авторами, висловлюють їх власні погляди, а не погляди редакції. Редакція не буде містити невічливих образливих для когонебудь висловів. Рукописів не звертаємо. Анонімів не читаємо.

Редакція приймає у вівторок, середу, четвер і п'ятницю від 10 — 1 від 3 — 6. В інших годинах за домовленням: тел: (212) 674-5508. Адміністрація (212) 533-4646.

Адреса: 108 SECOND Ave., New York, N. Y. 10003

По 2 дол.

Ніна Куйдич — Vineland
Ольга Ліщинська — S. Orange
Лідія Флут — Kalamazoo
Магдаліна Оршуляк — Poughkeepsie
М. Березовська — Edmonton
Людмила Федорко — Detroit
А. Луцик — Chicago
Павлина Горішна — Jersey City
Марія Голуб — Kalamazoo
Марта Яррош — Kinneelon
Г. Яремко — Parma
Анна Іванків — Irvington
Людмила Нагнибіда — Irvington
Ізидора Боярська — Narrowsburg
Ірена Мрозовська — Clifton
Марія Бакуменко — Astoria
Е. Панчук — Chicago
Ольга Кмісікевич — Perry
Таня Забіяка — Silver Spring
Павлина Марків — Philadelphia
Анна Макух — Buffalo
Стефанія Надрага — Silver Spring
Христина Зарицька — Fords
Юлія Кацапин — Bethlehem
С. Рекшинська — New York
М. Халупа — Bronx
Люба Березна — Bayonne
О. Багатинська — Detroit
Анна Мансовська — W. Orange
Лідія Захарків — Rochester
Лідія Стайко — Long Island
Марія Яновська — Parma
Ляриса Берестянська — Chicago
Анізія Бойчук — Trenton

Софія Боровик — Newark
Г. Островерха — Brooklyn
Теодора Пришляк — Hillside
Параскевія Витвицька — Bronx
Сольомеа Дроздовська — Edmonton
Дарія Нагніт — S. Anyston
К. Опонюк — Edmonton
М. Березовська — Edmonton
О. Саведчук — Winnipeg
Надія Борушак — Edmonton
О. Мостова — Calgary

По 1 дол.

Христина Турченко — Elkins
Гльорія Чишка — Buffalo
Софія Михайлишин — Baltimore

Жертводавці на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя", які склали свої пожертви як : подяки, побажання, привіти чи "замість квітів" є проголошувани кожного місяця.

Широ дякуємо,

Іванна Ратич,
фінансова секретарка

УВАГА!

Просимо на звороті всіх світлин писати прізвища осіб, числа Відділів і інші дані. Брак опису спричиняє помилки.

Рівночасно просимо чітко писати імена і прізвища у всіх дописах в українській і англійській мовах.

"OUR LIFE" Magazine (USPS 414-660) is published monthly — except July & August combined — by Ukrainian Women's League of America, Inc. at 108 Second Ave., N. Y. 10003

Subscription in the United States of America \$15.00, half year \$8.00, single copy \$1.50.

COUNTRIES OTHER THAN U. S. (with the exception of South America) may send the subscription in their currency. which will equal the amount of 15.00 American dollars.

ПЕРЕДПЛАТА В США: річна... 15.00 дол. піврічна 8.00 дол. Поодинокі чотири 1.50 дол.

КРАЇНИ ПОЗА МЕЖАМИ США (за винятком Південної Америки) можуть вплачувати у своїх валютах, в сумі яка дорівнює вартості 15.00 американських доларів.

Printed in U. S. A. by Computoprint Corporation, 335 Clifton Ave., Clifton, N. J., 07011

©Copyright 1983 Ukrainian Women's League of America, Inc.

"Second-Class Postage Paid at New York, N.Y. and at additional
mailling offices" Return to "Our Life" Magazine, (USPS 414-660)
108 Second Ave. New York, N. Y. 10003
RETURN POSTAGE GUARANTEED

Волинські взори із збірки о. д-ра Юрія Шумовського. Власність Українського Музею.
Рисувала Ольга Трачук.

1. Червоні троянди-пазуха чоловічої сорочки. Село Свинюхи пов. Ковель. XIX ст.
2. Комір чоловічої сорочки. Село Спасів пов. Дубно XIX ст.
Вишивати червоною ниткою Д.М.Ц. ч. 321.